

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 64

8 februarie 2021

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2021/C 44/01   Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2021/C 44/02   Cauza C-488/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen/Golfclub Schloss Igling e.V. [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (m) – Scutirea „prestării anumitor servicii strâns legate de sport și de educația fizică” – Efect direct – Noțiunea de „organizații fără scop lucrativ”] 2

2021/C 44/03   Cauza C-620/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2020 – Ungaria/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare – Directiva (UE) 2018/957 – Libera prestare a serviciilor – Detașarea lucrătorilor – Condiții de muncă și de încadrare în muncă – Remunerație – Durata detașării – Stabilirea temeiului juridic – Articolele 53 și 62 TFUE – Modificarea unei directive existente – Articolul 9 TFUE – Abuz de putere – Principiul nediscriminării – Necesitate – Principiul proporționalității – Întinderea principiului liberei prestări a serviciilor – Transport rutier – Articolul 58 TFUE – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 – Domeniu de aplicare – Principiile securității juridice și clarității normative] 3

2021/C 44/04	Cauza C-626/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2020 – Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare – Directiva (UE) 2018/957 – Libera prestare a serviciilor – Detașarea lucrătorilor – Condiții de muncă și de încadrare în muncă – Remunerație – Durata detașării – Stabilirea temeiului juridic – Articolele 53 și 62 TFUE – Modificarea unei directive existente – Articolul 9 TFUE – Principiul nediscriminării – Necesitate – Principiul proporționalității – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 – Domeniu de aplicare – Transport rutier – Articolul 58 TFUE]	4
2021/C 44/05	Cauza C-132/19 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 decembrie 2020 – Groupe Canal +/Comisia Europeană, Republica Franceză, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD’s, Organizația Europeană a Consumatorilor (BEUC) [Recurs – Concurență – Înțelegeri – Distribuție de televiziune – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 9 și articolul 16 alineatul (1) – Decizie care conferă caracter obligatoriu unor angajamente – Protecție teritorială absolută – Abuz de putere – Evaluare preliminară – Lipsa obligației Comisiei Europene de a ține seama de considerente legate de aplicarea articolului 101 alineatul (3) TFUE – Acorduri care au ca obiect împărțirea piețelor naționale – Lipsa obligației Comisiei de a analiza piețele naționale în cauză una câte una – Proporționalitate – Atingere adusă drepturilor contractuale ale terților]	5
2021/C 44/06	Cauza C-160/19 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 decembrie 2020 – Comune di Milano/Comisia Europeană [Recurs – Ajutoare de stat – Sectorul transportului aerian – Servicii de handling la sol pentru aeroporturile Milano-Linate (Italia) și Milano-Malpensa (Italia) – Injecții de capital efectuate de gestionarul acestor aeroporturi în filiala sa deținută 100 % care furnizează serviciile respective – Acționariat public al gestionarului – Decizie prin care aceste măsuri de ajutor de stat sunt declarate nelegale și incompatibile cu piața internă – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Noțiunile de „resurse de stat”, de „măsură imputabilă statului” și de „avantaj economic” – Principiul operatorului privat – Criteriul investitorului privat – Sarcina probei – Aprecieri economice complexe – Intensitatea controlului jurisdicțional – Denaturarea unor elemente de probă]	6
2021/C 44/07	Cauza C-347/19: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Eficiență energetică – Directiva 2012/27/UE – Articolul 9 alineatul (3) – Consum privind încălzirea, răcirea și apa caldă – Instalare în clădiri a unor contoare individuale de consum]	6
2021/C 44/08	Cauza C-584/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht für Strafsachen Wien – Austria) – Procedură penală privind pe A. și alții [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Ordin european de anchetă – Directiva 2014/41/UE – Articolul 1 alineatul (1) – Articolul 2 litera (c) punctele (i) și (ii) – Noțiunile de „autoritate judiciară” și de „autoritate emitentă” – Ordin european de anchetă emis de parchetul unui stat membru – Independență față de puterea executivă]	7
2021/C 44/09	Cauza C-616/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Ireland) – Irlanda) – M.S., M.W., G.S./Minister for Justice and Equality [Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica în domeniul azilului – Procedurile de acordare și retragere a statutului de refugiat – Directiva 2005/85/CE – Articolul 25 alineatul (2) – Motive de inadmisibilitate – Respingere de către un stat membru a unei cereri de protecție internațională ca fiind inadmisibilă ca urmare a acordării anterioare solicitantului a protecției subsidiare în alt stat membru – Regulamentul (CE) nr. 343/2003 – Regulamentul (UE) nr. 604/2013]	7
2021/C 44/10	Cauza C-620/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Land Nordrhein-Westfalen/D.-H. T., în calitate de administrator judiciar al activelor J & S Service UG [Trimitere preliminară – Date cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 23 – Restricții privind drepturile persoanei vizate – Interes financiar important – Punerea în aplicare a pretențiilor de drept civil – Reglementare națională care face trimitere la dispozițiile dreptului Uniunii – Date fiscale privind o persoană juridică – Necompetența Curții]	8
2021/C 44/11	Cauzele conexe C-792/18 P și C-793/18 P: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 12 noiembrie 2020 – Jean-François Jalkh/Parlamentul European [Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Drept instituțional – Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Articolele 8 și 9 – Întindere – Decizie de ridicare a imunității parlamentare – Condiții]	8

2021/C 44/12	Cauza C-394/19: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgia) – PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d’action sociale d’Anderlecht (CPAS) (Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Cetățenia Uniunii – Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul unui stat membru pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora – Directiva 2004/38/CE – Articolul 3 – Beneficiari – Transpunere incorectă – Răspunderea unui stat membru în caz de încălcare a dreptului Uniunii – Acordarea unui ajutor social pentru repararea prejudiciului suferit – Inadmisibilitate vădită)	9
2021/C 44/13	Cauza C-621/19: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/Weindel Logistik Service SR spol. s r.o. [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 168 litera (e) – Deducerea taxei achitate în amonte – Utilizarea bunurilor exclusiv în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile – Existența unei legături directe între bunurile importate și operațiunea în aval]	9
2021/C 44/14	Cauza C-716/19: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 28 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid – Spania) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Concurență – Decizie definitivă a unei autorități naționale de concurență prin care se constată o practică de restrângere a concurenței – Conținutul valorii probatorii a faptelor examinate și constatate – Lipsa unor precizări suficiente cu privire la contextul factual și normativ al litigiului principal, precum și la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare – Inadmisibilitate vădită)	10
2021/C 44/15	Cauza C-807/19: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – procedura inițiată de „DSK Bank” EAD și „FrontEx International” EAD (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Articolele 3 și 6-8 – Directiva 2008/48/CE – Articolul 22 – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Examinare din oficiu de către instanța națională – Procedură națională de somație de plată)	11
2021/C 44/16	Cauza C-835/19: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 26 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Autostrada Torino Ivrea Valle D’Aosta – Ativa S.p. A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Atribuirea contractelor de concesiune – Directiva 2014/23/UE – Articolul 2 alineatul (1) primul paragraf – Articolul 30 – Libertatea autorităților contractante de a defini și de a organiza procedura care conduce la alegerea concesionarului – Reglementare națională care interzice recurgerea la finanțarea proiectelor pentru contractele de concesiune a unei autostrăzi]	11
2021/C 44/17	Cauza C-84/20 P: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 28 octombrie 2020 – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Cetățenia Uniunii – Consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație – Regulamentul (UE) 2019/1157 – Acțiune în anulare – Calitate procesuală activă – Lipsa afectării individuale – Articolul 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene – Obligația părții de a fi reprezentată de un avocat – Reclamant care este și avocat, care a acționat în nume propriu semnând el însuși cererea introductivă, fără a fi recurs la serviciile unui avocat terț pentru a-l reprezenta – Recurs vădit nefondat]	12

2021/C 44/18	Cauza C-85/20 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 noiembrie 2020 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft./Comisia Europeană [Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Ajutoare de stat – Ajutor pus în aplicare de Ungaria în favoarea întreprinderilor care au angajat lucrători cu handicap – Pretinse decizii ale Comisiei Europene prin care măsura este declarată compatibilă cu piața internă – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Momentul de la care începe să curgă termenul – Cunoaștere dobândită cu privire la existența actului atacat – Termen rezonabil pentru a solicita textul integral al acestuia – Noțiunea de „act atacabil” în sensul articolului 263 TFUE – Inadmisibilitatea cererii în primă instanță – Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]	13
2021/C 44/19	Cauza C-386/20 P: Recurs introdus la 12 august 2020 de eSky Group IP sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 10 iunie 2020 în cauza T-646/19, eSky Group IP/EUIPO – Gröpel (e)	13
2021/C 44/20	Cauza C-491/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 24 septembrie 2020 – W.Ż./A. S., Sąd Najwyższy	14
2021/C 44/21	Cauza C-492/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 25 septembrie 2020 – W.Ż./K. Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	15
2021/C 44/22	Cauza C-493/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 28 septembrie 2020 – P. J./A. T., R. W., Sądowi Najwyższemu	16
2021/C 44/23	Cauza C-494/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 2 octombrie 2020 – K. M./ T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	17
2021/C 44/24	Cauza C-495/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 2 octombrie 2020 – T. M./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	18
2021/C 44/25	Cauza C-496/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 6 octombrie 2020 – M. F./T. P.	20
2021/C 44/26	Cauza C-506/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 9 octombrie 2020 – T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu	21
2021/C 44/27	Cauza C-509/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 22 septembrie 2020 – M. F./J. M.	22
2021/C 44/28	Cauza C-511/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 13 octombrie 2020 – B. S. przeciwko T. D., M. D., P. K., J. L., M.L., O. N., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu	23
2021/C 44/29	Cauza C-563/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 28 octombrie 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego	24
2021/C 44/30	Cauza C-587/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 9 noiembrie 2020 – Ligebehandlingsnævnet, reprezentant al lui A /HK/Danmark og HK/Privat	25
2021/C 44/31	Cauza C-604/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 16 noiembrie 2020 – ROI Land Investments Ltd./FD	25
2021/C 44/32	Cauza C-605/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 17 noiembrie 2020 – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira	26
2021/C 44/33	Cauza C-615/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 18 noiembrie 2020 – Procedură penală împotriva YP și alții	27
2021/C 44/34	Cauza C-634/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 25 noiembrie 2020 – A/Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto	29

2021/C 44/35	Cauza C-641/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Liège (Belgia) la 26 noiembrie 2020 – VT/Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)	30
2021/C 44/36	Cauza C-646/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Parteien des Ausgangsverfahrens (Germania) la 1 decembrie 2020 – Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht/TB	30
2021/C 44/37	Cauza C-656/20 P: Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Hermann Albers eK împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 5 octombrie 2020 în cauza T-597/18, Hermann Albers/Comisia Europeană	31
2021/C 44/38	Cauza C-661/20: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovacă .	32
2021/C 44/39	Cauza C-663/20 P: Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Comitetul unic de rezoluție împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta extinsă) din 23 septembrie 2020 în cauza T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG/Comitetul unic de rezoluție	33
2021/C 44/40	Cauza C-664/20 P: Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Comitetul unic de rezoluție împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta extinsă) din 23 septembrie 2020 în cauza T-420/17, Portigon AG/Comitetul unic de rezoluție	34
2021/C 44/41	Cauza C-666/20 P: Recurs introdus la 7 decembrie 2020 de Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 5 octombrie 2020 în cauza T-583/18, GVN/Comisia Europeană	36
2021/C 44/42	Cauza C-682/20 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2020 de Les Mousquetaires și ITM Entreprises SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 5 octombrie 2020 în cauza T-255/17, Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia	37
2021/C 44/43	Cauza C-352/18: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Reus – Spania) – Jaime Cardus Suarez/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc S.A.)	38
2021/C 44/44	Cauza C-703/18: Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2021/C 44/45	Cauza C-763/18 P: Ordonanța președintelui Camerei a noua a Curții din 13 noiembrie 2020 – Wallpop, SL/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Unipreus, SL	38
2021/C 44/46	Cauza C-250/19: Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – B. O. L./État belge	38
2021/C 44/47	Cauza C-286/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Franța) – JE, KF/XL Airways SA	39
2021/C 44/48	Cauza C-452/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Ceuta – Spania) – YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	39
2021/C 44/49	Cauza C-455/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	39
2021/C 44/50	Cauza C-482/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – JF, KG/Bankia SA	39

2021/C 44/51	Cauza C-523/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spania) – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	40
2021/C 44/52	Cauza C-527/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spania) – HG, IH/Bankia SA	40
2021/C 44/53	Cauza C-731/19: Ordonanța președintelui Curții din 30 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spania) – KM/Subdelegación del Gobierno en Albacete	40
2021/C 44/54	Cauza C-732/19: Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spania) – LL, MK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2021/C 44/55	Cauza C-745/19: Ordonanța președintelui Curții din 22 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonon sad – Bulgaria) – PH, OI/„EUROBANK BULGARIA” AD	41
2021/C 44/56	Cauza C-2/20: Ordonanța președintelui Curții din 6 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Queen’s Bench Division) – Regatul Unit) – Daimler AG/Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K” Line Holding (Europe) Limited, „K” Line Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA	41
2021/C 44/57	Cauza C-15/20: Ordonanța președintelui Curții din 9 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spania) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/Caja Almondralejo Sociedad Cooperativa de Credito	41
2021/C 44/58	Cauza C-16/20: Ordonanța președintelui Curții din 9 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spania) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/ Liberbank SA	41
2021/C 44/59	Cauza C-20/20: Ordonanța președintelui Curții din 16 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Belgia) – E. M. T./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	42
2021/C 44/60	Cauza C-189/20: Ordonanța președintelui Curții din 19 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation	42
2021/C 44/61	Cauza C-268/20: Ordonanța președintelui Curții din 12 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Spania) – XV/Cajamar Caja Rural S.C.C.	42
2021/C 44/62	Cauza C-365/20: Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – Eurowings GmbH/GDVI Verbraucherhilfe GmbH	42
2021/C 44/63	Cauza C-434/20: Ordonanța președintelui Curții din 27 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – flihtright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.	43
2021/C 44/64	Cauza C-438/20: Ordonanța președintelui Curții din 9 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – BT/Eurowings GmbH	43
Tribunalul		
2021/C 44/65	Cauza T-635/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Industrial Química del Nalón/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificare, etichetare și ambalare a substanțelor și amestecurilor – Clasificarea substanței «smoală, gudron de uilă, [temperatură] înaltă» printre substanțele cu toxicitate acvatică acută de categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică de categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”]	44

2021/C 44/66	Cauza T-636/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Tokai erftcarbon/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularelor”]	45
2021/C 44/67	Cauza T-637/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Bawtry Carbon International/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularelor”]	45
2021/C 44/68	Cauza T-638/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Deza/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularelor”]	46
2021/C 44/69	Cauza T-639/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – SGL Carbon/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularelor”]	47
2021/C 44/70	Cauza T-645/18: Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Bilbaína de Alquitrane/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularelor”]	48
2021/C 44/71	Cauza T-571/20: Acțiune introdusă la 11 septembrie 2020 – Luna Italia/EUIPO – Luna (LUNA SPLENDIDA)	48
2021/C 44/72	Cauza T-678/20: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2020 – Solar Electric și alții/Comisia	49
2021/C 44/73	Cauza T-714/20: Acțiune introdusă la 3 decembrie 2020 – OL/Consiliul	50
2021/C 44/74	Cauza T-720/20: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2020 – Perry Street Software/EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)	51
2021/C 44/75	Cauza T-723/20: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2020 – Prigozhin/Consiliul	52
2021/C 44/76	Cauza T-724/20: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2020 – Senseon Tech/EUIPO – Accuride International (SENSEON)	53
2021/C 44/77	Cauza T-725/20: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2020 – Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia	54
2021/C 44/78	Cauza T-729/20: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2020 – Aurubis/Comisia	56
2021/C 44/79	Cauza T-730/20: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – ON/Comisia	57
2021/C 44/80	Cauza T-731/20: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2020 – ExxonMobil Production Deutschland/Comisia	58
2021/C 44/81	Cauza T-732/20: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Freundlieb/EUIPO (CRYSTAL)	59

2021/C 44/82	Cauza T-733/20: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Freundlieb/EUIPO (BANDIT)	59
2021/C 44/83	Cauza T-740/20: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Arnautu/Parlamentul	60
2021/C 44/84	Cauza T-749/20: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)	61

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2021/C 44/01)

Ultima publicație

JO C 35, 1.2.2021

Publicații anterioare

JO C 28, 25.1.2021

JO C 19, 18.1.2021

JO C 9, 11.1.2021

JO C 443, 21.12.2020

JO C 433, 14.12.2020

JO C 423, 7.12.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen/Golfclub Schloss Igling e.V.

(Cauza C-488/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 132 alineatul (1) litera (m) – Scutirea „prestării anumitor servicii strâns legate de sport și de educația fizică” – Efect direct – Noțiunea de „organizații fără scop lucrativ”]

(2021/C 44/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen

Pârâtă: Golfclub Schloss Igling e.V.

Dispozitivul

- 1) Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu are efect direct, astfel încât, dacă legislația unui stat membru care transpune această dispoziție nu scutește de taxa pe valoarea adăugată decât un număr limitat de prestări de servicii strâns legate de sport și de educația fizică, dispoziția menționată nu poate fi invocată în mod direct în fața instanțelor naționale de o organizație fără scop lucrativ pentru a obține scutirea altor prestări strâns legate de sport și de educația fizică pe care respectiva organizație le furnizează persoanelor care practică aceste activități și pe care legislația în cauză nu le scutește.
- 2) Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „organizație fără scop lucrativ”, în sensul acestei dispoziții, constituie o noțiune autonomă de drept al Uniunii care impune ca, în cazul dizolvării unei astfel de organizații, aceasta să nu poată distribui membrilor săi beneficiile pe care le-a realizat și care depășesc capitalul vărsat și valoarea echitabilă de piață a aporturilor lor în natură.

⁽¹⁾ JO C 392, 29.10.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2020 – Ungaria/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-620/18) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare – Directiva (UE) 2018/957 – Libera prestare a serviciilor – Detașarea lucrătorilor – Condiții de muncă și de încadrare în muncă – Remunerație – Durata detașării – Stabilirea temeiului juridic – Articolele 53 și 62 TFUE – Modificarea unei directive existente – Articolul 9 TFUE – Abuz de putere – Principiul nediscriminării – Necesitate – Principiul proporționalității – Întinderea principiului liberei prestări a serviciilor – Transport rutier – Articolul 58 TFUE – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 – Domeniu de aplicare – Principiile securității juridice și clarității normative]

(2021/C 44/03)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: M. Fehér, G. Tornyai și M. M. Tátrai, agenți)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: M. Martínez Iglesias, L. Visaggio și A. Tamás, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial A. Norberg, M. Bencze și E. Ambrosini, ulterior A. Norberg, E. Ambrosini, A. Sikora-Kaléda și Zs. Bodnár, agenți)

Intervenienți în susținerea Parlamentului European: Republica Federală Germania, (reprezentanți: J. Möller și S. Eisenberg, agenți), Republica Franceză, (reprezentanți: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, C. Mosser și R. Coesme, agenți), Regatul Țărilor de Jos, (reprezentanți: M. K. Bulterman, C. Schillemans și J. Langer, agenți), Comisia Europeană, (reprezentanți: L. Havas, M. Kellerbauer, B.-R. Killmann și A. Szmytkowska, agenți)

Intervenienți în susținerea Consiliului Uniunii Europene: Republica Federală Germania, (reprezentanți: J. Möller și S. Eisenberg, agenți), Republica Franceză, (reprezentanți: E. de Moustier, A. L. Desjonquères, C. Mosser și R. Coesme, agenți), Regatul Țărilor de Jos, (reprezentanți: M. K. Bulterman, C. Schillemans și J. Langer, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: C. Meyer Seitz, H. Shev și H. Eklinder, agenți), Comisia Europeană, (reprezentanți: L. Havas, M. Kellerbauer, B. R. Killmann și A. Szmytkowska, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ungaria să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 427, 26.11.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2020 – Republica Polonă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-626/18) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare – Directiva (UE) 2018/957 – Libera prestare a serviciilor – Detașarea lucrătorilor – Condiții de muncă și de încadrare în muncă – Remunerație – Durata detașării – Stabilirea temeiului juridic – Articolele 53 și 62 TFUE – Modificarea unei directive existente – Articolul 9 TFUE – Principiul nediscriminării – Necesitate – Principiul proporționalității – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 – Domeniu de aplicare – Transport rutier – Articolul 58 TFUE]

(2021/C 44/04)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna și D. Lutostańska, agenți)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: inițial M. Martínez Iglesias, K. Wójcik, A. Pospíšilová Padowska și L. Visaggio, ulterior M. Martínez Iglesias, K. Wójcik, L. Visaggio și A. Tamás, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial E. Ambrosini, K. Adamczyk Delamarre și A. Norberg, ulterior E. Ambrosini, A. Sikora-Kaléda, Z. Bodnar și A. Norberg, agenți)

Intervenienți în susținerea Parlamentului European: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial J. Möller și T. Henze, ulterior J. Möller, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères și R. Coesme, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman, C. Schillemans și J. Langer, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, B.-R. Killmann și A. Szmytkowska, agenți)

Intervenienți în susținerea Consiliului Uniunii Europene: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial J. Möller și T. Henze, ulterior J. Möller, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères și R. Coesme, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: K. Bulterman, C. Schillemans și J. Langer, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: inițial C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg și H. Eklinder, ulterior C. Meyer-Seitz, H. Shev și H. Eklinder, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, B.-R. Killmann și A. Szmytkowska, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Polonă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Republica Federală Germania, Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 4, 7.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 9 decembrie 2020 – Groupe Canal +/Comisia Europeană, Republica Franceză, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD’s, Organizația Europeană a Consumatorilor (BEUC)

(Cauza C-132/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Concurență – Înțelegeri – Distribuție de televiziune – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 9 și articolul 16 alineatul (1) – Decizie care conferă caracter obligatoriu unor angajamente – Protecție teritorială absolută – Abuz de putere – Evaluare preliminară – Lipsa obligației Comisiei Europene de a ține seama de considerente legate de aplicarea articolului 101 alineatul (3) TFUE – Acorduri care au ca obiect împărțirea piețelor naționale – Lipsa obligației Comisiei de a analiza piețele naționale în cauză una câte una – Proporționalitate – Atingere adusă drepturilor contractuale ale terților]

(2021/C 44/05)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Groupe Canal + (reprezențanți: P. Wilhelm, P. Gassenbach și O. de Juvigny, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Dawes, C. Urraca Caviedes și L. Wildpanner, agenți), Republica Franceză (reprezențanți: E. de Moustier și M. P. Dodeller, agenți), Union des producteurs de cinéma (UPC) (UPC) (reprezentant: E. Lauvaux, avocat), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFADs (reprezentant: O. Sasserath, avocat), Organizația Europeană a Consumatorilor (BEUC) (BEUC) (reprezentant: A. Fratini, avocatessă),

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 decembrie 2018, Groupe Canal +/Comisia (T-873/16, EU:T:2018:904).
- 2) Anulează Decizia Comisiei Europene din 26 iulie 2016 cu privire la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.40023 – Acces transfrontalier la servicii de televiziune cu plată).
- 3) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Groupe Canal +, European Film Agency Directors – EFADs, Union des producteurs de cinéma (UPC) în cadrul prezentului recurs și al procedurii în primă instanță, precum și pe cele efectuate de C More Entertainment AB în cadrul procedurii în primă instanță.
- 4) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Organizația Europeană a Consumatorilor (BEUC) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 131, 8.4.2019.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 decembrie 2020 – Comune di Milano/Comisia Europeană
(Cauza C-160/19 P) ⁽¹⁾**

[Recurs – Ajutoare de stat – Sectorul transportului aerian – Servicii de handling la sol pentru aeroporturile Milano-Linate (Italia) și Milano-Malpensa (Italia) – Injecții de capital efectuate de gestionarul acestor aeroporturi în filiala sa deținută 100 % care furnizează serviciile respective – Acționariat public al gestionarului – Decizie prin care aceste măsuri de ajutor de stat sunt declarate nelegale și incompatibile cu piața internă – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Noțiunile de „resurse de stat”, de „măsură imputabilă statului” și de „avantaj economic” – Principiul operatorului privat – Criteriul investitorului privat – Sarcina probei – Aprecieri economice complexe – Intensitatea controlului jurisdicțional – Denaturarea unor elemente de probă]

(2021/C 44/06)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comune di Milano (reprezentați: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani și L. Picciano, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: D. Recchia, G. Conte și D. Grespan, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Comune di Milano la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 131, 8.4.2019.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei
(Cauza C-347/19) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Mediu – Eficiență energetică – Directiva 2012/27/UE – Articolul 9 alineatul (3) – Consum privind încălzirea, răcirea și apa caldă – Instalare în clădiri a unor contoare individuale de consum]

(2021/C 44/07)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: K. Talabér-Ritz, S. Pardo Quintillán și Y. G. Marinova, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a adoptat, în termenul acordat, toate dispozițiile naționale necesare pentru a se conforma articolului 9 alineatul (3) din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, în legătură cu instalarea în clădiri a unor contoare individuale de consum în ceea ce privește încălzirea, răcirea și apa caldă, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului menționat.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 238, 15.7.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht für Strafsachen Wien – Austria) – Procedură penală privind pe A. și alții

(Cauza C-584/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Ordin european de anchetă – Directiva 2014/41/UE – Articolul 1 alineatul (1) – Articolul 2 litera (c) punctele (i) și (ii) – Noțiunile de „autoritate judiciară” și de „autoritate emitentă” – Ordin european de anchetă emis de parchetul unui stat membru – Independență față de puterea executivă]

(2021/C 44/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Strafsachen Wien

Partea (părțile) din procedura penală principală

A. și alții

cu participarea: Staatsanwaltschaft Wien

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (c) din Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală trebuie interpretate în sensul că intră în sfera noțiunilor de „autoritate judiciară” și de „autoritate emitentă”, în sensul acestor dispoziții, procurorul unui stat membru sau, mai general, parchetul unui stat membru, independent de raportul de subordonare legală care ar putea exista între acest procuror sau acest parchet și puterea executivă a acestui stat membru și de expunerea respectivului procuror sau a respectivului parchet la riscul de a fi supus, direct sau indirect, unor ordine sau unor instrucțiuni individuale din partea acestei puteri în cadrul adoptării unui ordin european de anchetă.

⁽¹⁾ JO C 383, 11.11.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Ireland) – Irlanda) – M.S., M.W., G.S./Minister for Justice and Equality

(Cauza C-616/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica în domeniul azilului – Procedurile de acordare și retragere a statutului de refugiat – Directiva 2005/85/CE – Articolul 25 alineatul (2) – Motive de inadmisibilitate – Respingere de către un stat membru a unei cereri de protecție internațională ca fiind inadmisibilă ca urmare a acordării anterioare solicitantului a protecției subsidiare în alt stat membru – Regulamentul (CE) nr. 343/2003 – Regulamentul (UE) nr. 604/2013]

(2021/C 44/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: M.S., M.W., G.S.

Pârât: Minister for Justice and Equality

Dispoziitivul

Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru căruia i se aplică Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, dar care nu are obligații în temeiul Directivei 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, potrivit căreia o cerere de protecție internațională este considerată ca fiind inadmisibilă în cazul în care solicitantul beneficiază de statutul conferit prin protecția subsidiară în alt stat membru.

(¹) JO C 357, 21.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Land Nordrhein-Westfalen/D.-H. T., în calitate de administrator judiciar al activelor J & S Service UG

(Cauza C-620/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Date cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 23 – Restricții privind drepturile persoanei vizate – Interes financiar important – Punerea în aplicare a pretențiilor de drept civil – Reglementare națională care face trimitere la dispozițiile dreptului Uniunii – Date fiscale privind o persoană juridică – Necompetența Curții]

(2021/C 44/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurent, apelant și pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Intimat în recurs și în apel și reclamant: D.-H. T., în calitate de administrator judiciar al activelor J & S Service UG

cu participarea: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Dispoziitivul

Curtea nu este competentă să răspundă la întrebările adresate de Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală, Germania) prin decizia din 4 iulie 2019.

(¹) JO C 383, 11.11.2019.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 12 noiembrie 2020 – Jean-François Jalkh/Parlamentul European

(Cauzele conexate C-792/18 P și C-793/18 P) (¹)

[Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Drept instituțional – Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Articolele 8 și 9 – Întindere – Decizie de ridicare a imunității parlamentare – Condiții]

(2021/C 44/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Jean-François Jalkh (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: S. Alonso de León și C. Burgos, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile ca fiind în parte vădit inadmisibile și în parte vădit nefondate.
- 2) Îl obligă pe domnul Jean-François Jalkh la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 65, 18.2.2019.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgia) – PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Cauza C-394/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Cetățenia Uniunii – Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul unui stat membru pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora – Directiva 2004/38/CE – Articolul 3 – Beneficiari – Transpunere incorectă – Răspunderea unui stat membru în caz de încălcare a dreptului Uniunii – Acordarea unui ajutor social pentru repararea prejudiciului suferit – Inadmisibilitate vădită)

(2021/C 44/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamanți: PN, QO, RP, SQ, TR

Pârât: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia), prin decizia din 14 mai 2019, este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 246, 22.7.2019.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovacia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

(Cauza C-621/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 168 litera (e) – Deducerea taxei achitate în amonte – Utilizarea bunurilor exclusiv în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile – Existența unei legături directe între bunurile importate și operațiunea în aval]

(2021/C 44/13)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Părțile din procedura principală

Recurentă: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Intimată: Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

Dispozitivul

Articolul 168 litera (e) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune acordării dreptului la deducerea taxei pe valoarea adăugată (TVA) unui importator atunci când acesta nu dispune de bunuri ca un proprietar și când costurile de import în amonte sunt inexistente sau nu sunt încorporate în prețul anumitor operațiuni în aval sau în prețul bunurilor sau serviciilor furnizate de persoana impozabilă în cadrul activităților sale economice.

(¹) JO C 363 28.10.2019.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 28 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid – Spania) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Cauza C-716/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Concurență – Decizie definitivă a unei autorități naționale de concurență prin care se constată o practică de restrângere a concurenței – Conținutul valorii probatorii a faptelor examinate și constatate – Lipsa unor precizări suficiente cu privire la contextul factual și normativ al litigiului principal, precum și la motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare – Inadmisibilitate vădită)

(2021/C 44/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamanți: ZA, AZ, BX, CV, DU, ET

Pârâtă: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 2 de Madrid (Tribunalul Comercial nr. 2 din Madrid, Spania) prin decizia din 29 iulie 2019 este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 423, 16.12.2019.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 26 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – procedura inițiată de „DSK Bank” EAD și „FrontEx International” EAD

(Cauza C-807/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Articolele 3 și 6-8 – Directiva 2008/48/CE – Articolul 22 – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Examinare din oficiu de către instanța națională – Procedură națională de somație de plată)

(2021/C 44/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad

Reclamantele din cadrul procedurilor de somație de plată

„DSK Bank” EAD, „FrontEx International” EAD

Dispozitivul

- 1) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune ca instanța națională, sesizată cu o cerere de emiteră a unei somații de plată, să omită examinarea caracterului eventual abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator, din cauza unor dificultăți practice, precum sarcina de lucru a acesteia.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o instanță națională, sesizată cu o cerere de emiteră a unei somații de plată, atunci când prezumă că această cerere se întemeiază pe o clauză abuzivă utilizată în contractul de credit de consum, în sensul Directivei 93/13, să poată, în lipsa unei opoziții din partea consumatorului, să solicite creditorului informații suplimentare pentru a examina caracterul eventual abuziv al acestei clauze.
- 3) Articolele 3 și 8 din Directiva 93/13 coroborate cu articolele 6 și 7 din această directivă trebuie interpretate în sensul că, în cadrul examinării din oficiu a caracterului eventual abuziv al clauzelor utilizate într-un contract încheiat între un profesionist și un consumator, pe care instanța națională o efectuează pentru a determina existența unui dezechilibru semnificativ între obligațiile care revin părților în temeiul acestui contract, această instanță poate ține seama și de dispozițiile naționale care asigură o protecție mai ridicată consumatorilor decât cea prevăzută de directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 27, 27.1.2020.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 26 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Autostrada Torino Ivrea Valle D’Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

(Cauza C-835/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Atribuirea contractelor de concesiune – Directiva 2014/23/UE – Articolul 2 alineatul (1) primul paragraf – Articolul 30 – Libertatea autorităților contractante de a defini și de a organiza procedura care conduce la alegerea concesionarului – Reglementare națională care interzice recurgerea la finanțarea proiectelor pentru contractele de concesiune a unei autostrăzi]

(2021/C 44/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă și apelantă: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Pârâte și intimat: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

cu participarea: Autorità di bacino del Po, Regione Piemonte

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune coroborat cu articolul 30 și cu considerentele (5) și (68) ale acestei directive trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale care interzice autorităților contractante să atribuie concesiuni de autostrăzi expirate sau care urmează să expire prin recurgere la procedura de finanțare a proiectelor prevăzută la articolul 183 din decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici (Decretul legislativ nr. 50 privind Codul achizițiilor publice) din 18 aprilie 2016.

(¹) JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 28 octombrie 2020 – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-84/20 P) (¹)

[Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Cetățenia Uniunii – Consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație – Regulamentul (UE) 2019/1157 – Acțiune în anulare – Calitate procesuală activă – Lipsa afectării individuale – Articolul 19 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene – Obligația părții de a fi reprezentată de un avocat – Reclamant care este și avocat, care a acționat în nume propriu semnând el însuși cererea introductivă, fără a fi recurs la serviciile unui avocat terț pentru a-l reprezenta – Recurs vădit nefondat]

(2021/C 44/17)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurenți: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis (reprezentant: C. Papasotiriou, dikigoros)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul ca fiind vădit inadmisibil în măsura în care a fost declarat de domnul Christos Papasotiriou.
- 2) Respinge recursul ca vădit nefondat în măsura în care a fost declarat de domniile Sarantis Sarantos, Ioannis Fotopoulos, Antonios Bousdekis și Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, precum și de domnul Charalampos Andralis.

- 3) Domnii Sarantis Sarantos, Ioannis Fotopoulos, Antonios Bousdekis și Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, precum și domnii Christos Papisotiriou și Charalampos Andralis suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 12 noiembrie 2020 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft./Comisia Europeană

(Cauza C-85/20 P) (¹)

[Recurs – Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții – Ajutoare de stat – Ajutor pus în aplicare de Ungaria în favoarea întreprinderilor care au angajat lucrători cu handicap – Pretinse decizii ale Comisiei Europene prin care măsura este declarată compatibilă cu piața internă – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Momentul de la care începe să curgă termenul – Cunoaștere dobândită cu privire la existența actului atacat – Termen rezonabil pentru a solicita textul integral al acestuia – Noțiunea de „act atacabil” în sensul articolului 263 TFUE – Inadmisibilitatea cererii în primă instanță – Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]

(2021/C 44/18)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurentă: Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (reprezentant: L. Szabó, ügyvéd)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat.
- 2) Obligă Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 201, 15.6.2020.

Recurs introdus la 12 august 2020 de eSky Group IP sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 10 iunie 2020 în cauza T-646/19, eSky Group IP/EUIPO – Gröpel (e)

(Cauza C-386/20 P)

(2021/C 44/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: eSky Group IP sp. z o.o. (reprezentant: P. Kurcman, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Gerhard Gröpel

Prin Ordonanța din 21 octombrie 2020, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis ca recursul să nu fie admis în principiu și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 24 septembrie 2020 – W.Ż./
A. S., Sąd Najwyższy**

(Cauza C-491/20)

(2021/C 44/20)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: W.Ż.

Pârâți: A. S., Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul de acces la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică pârâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipsirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui pârât sau să îl desemneze în complete de judecată?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
  - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă, întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?

- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 25 septembrie 2020 – W.Ż./
K. Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Cauza C-492/20)

(2021/C 44/21)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy (Polonia)

Părțile din procedura principală

Reclamant: W. Ż.

Pârâți: K. Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că un procuror nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19 R, să solicite transmiterea la Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] a dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică părâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipsirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui părât sau să îl desemneze în complete de judecată?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
  - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, punctul 825, cu modificările ulterioare), întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?

- b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 28 septembrie 2020 – P. J./
A. T., R. W., Sądowi Najwyższemu**

(Cauza C-493/20)

(2021/C 44/22)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: P. J.

Pârâți: A. T., R. W., Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul de acces la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică pârâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipsirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui pârât sau să îl desemneze în complete de judecată?

- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
- a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, punctul 825, cu modificările ulterioare), întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 2 octombrie 2020 – K. M./
T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Cauza C-494/20)

(2021/C 44/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: K. M.

Pârâți: T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?

- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul de acces la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică părâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipșirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui părât sau să îl desemneze în complete de judecată?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
- a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă, întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
- b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 2 octombrie 2020 – T. M./
T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Cauza C-495/20)

(2021/C 44/24)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: T. M.

Pârâți: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19 R, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?

- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică părâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipsirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui părât sau să îl desemneze în complete de judecată?

- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
  - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, punctul 825, cu modificările ulterioare), întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?

  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?

- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?

- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul general al dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 6 octombrie 2020 – M. F./T. P.**(Cauza C-496/20)**

(2021/C 44/25)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: M. F.

Pârât: T. P.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
  - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, punctul 825, cu modificările ulterioare), întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 4) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 9 octombrie 2020 – T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu

(Cauza C-506/20)

(2021/C 44/26)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: T.B.

Pârâți: T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul de acces la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică pârâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipsirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui pârât sau să îl desemneze în complete de judecată?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
  - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă, întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?

- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 22 septembrie 2020 – M. F./
J. M.**

(Cauza C-509/20)

(2021/C 44/27)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: M. F.

Pârât: J. M.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
  - a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, punctul 825, cu modificările ulterioare), întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?

- 4) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 13 octombrie 2020 – B. S. przeciwko T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., Skarbowi Państwa – Sądowi Najwyższemu

(Cauza C-511/20)

(2021/C 44/28)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: B. S.

Pârâți: T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 279 TFUE și articolul 160 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții coroborate cu articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și cu punctul 1 prima și a doua liniuță din dispozitivul Ordonanței Curții de Justiție din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia, C-791/19 R, trebuie interpretate în sensul că președintele Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego [Camera disciplinară a Curții Supreme] nu poate, până la soluționarea cauzei C-791/19, să solicite transmiterea dosarului cauzei privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], având în vedere suspendarea aplicării articolului 3 punctul 5, a articolului 27 și a articolului 73 alineatul 1 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat în Dz. U. din 2019, poziția 825, cu modificările ulterioare)?
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 2 și articolul 4 alineatul (3) TUE, precum și cu dreptul de acces la o instanță trebuie interpretat în sensul că o instanță națională care statuează într-o cauză privind constatarea inexistenței raportului de serviciu al unui judecător al unei instanțe naționale ca urmare a unor vicii grave ale procedurii de numire este obligată să dispună măsuri provizorii și să interzică pârâtului să se pronunțe în toate celelalte cauze care intră sub incidența dreptului Uniunii, sub sancțiunea lipsirii de efecte a tuturor actelor efectuate sau hotărârilor pronunțate de judecătorul respectiv, și să solicite altor organe să se abțină să atribuie cauze acestui pârât sau să îl desemneze în complete de judecată?

- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) coroborate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, precum și principiul dreptului la o instanță trebuie interpretate în sensul că:
- a) o instanță națională este obligată să se abțină de la aplicarea interdicției „contestării autorității instanțelor” și a „stabilirii sau examinării de către instanțe a legalității numirii unui judecător sau a competenței care decurge din această numire de a îndeplini sarcini de administrare a justiției”, prevăzută la articolul 29 alineatele 2 și 3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă, întrucât respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre nu autorizează legiuitorul național să instituie soluții care aduc atingere valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii?
  - b) identitatea constituțională a unui stat membru nu poate exclude dreptul la o instanță independentă constituită prin lege în cazul în care procedura de numire care precedă emiterea actului de numire a fost afectată de viciile descrise în întrebările preliminare adresate în cauzele C-487/19 și C-508/19, iar controlul jurisdicțional prealabil al acestei proceduri a fost exclus în mod intenționat și vădit contrar constituției naționale?
- 4) Articolul 2 și articolul 4 alineatul (2) TUE coroborate cu articolul 19 TUE, precum și principiul dreptului la o instanță și articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că conținutul noțiunii de identitate constituțională a unui stat membru, în ceea ce privește dreptul la o instanță, poate fi determinat în mod obligatoriu pentru o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru numai în contextul unui dialog între Curtea de Justiție și respectiva instanță sau alte instanțe naționale (de exemplu, instanța constituțională) prin intermediul procedurii trimiterii preliminare?
- 5) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și principiul dreptului la o instanță constituită prin lege trebuie interpretat în sensul că o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru respinge o cerere de transmitere a dosarului unei cauze în care a adresat Curții de Justiție o întrebare preliminară în cazul în care o astfel de cerere a fost formulată de o persoană numită în funcția de judecător în temeiul unor dispoziții naționale și în circumstanțe care conduc la constituirea unei instanțe care nu îndeplinește cerințele de independență și imparțialitate și nu este o instanță constituită prin lege, fără a fi necesară epuizarea în prealabil a procedurii menționate în întrebarea preliminară din cauza C-508/19 sau din Hotărârea Curții de Justiție din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 28 octombrie 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Cauza C-563/20)

(2021/C 44/29)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ORLEN KolTrans sp. z o. o.

Pârât: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 30 alineatul (2) litera e) din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară, perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că acesta acordă întreprinderii feroviare care utilizează sau intenționează să utilizeze infrastructura feroviară dreptul de a participa la procedura desfășurată de un organism de control prin care se urmărește stabilirea, de către administratorul infrastructurii feroviare, a cuantumului tarifelor pentru accesul la infrastructura feroviară?

- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 30 alineatele (5) și (6) din Directiva 2001/14/CE trebuie interpretat în sensul că acesta acordă întreprinderii feroviare care utilizează sau intenționează să utilizeze infrastructura feroviară dreptul de a ataca decizia organismului de control privind aprobarea cuantumului tarifelor pentru accesul la infrastructura feroviară stabilite de administratorul acestei infrastructuri?

(¹) JO 2001, L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 9 noiembrie 2020 –
Ligebehandlingsnævnet, reprezentant al lui A /HK/Danmark og HK/Privat**

(Cauza C-587/20)

(2021/C 44/30)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ligebehandlingsnævnet, reprezentant al lui A

Pârâte: HK/Danmark și HK/Privat

Intervenient: Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH)

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva privind încadrarea în muncă (¹) trebuie interpretat în sensul că un coordonator sectorial ales politic al unui sindicat intră în domeniul de aplicare al acestei directive în împrejurările descrise în cererea de decizie preliminară?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, vol. 6, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 16 noiembrie 2020 –
ROI Land Investments Ltd./FD**

(Cauza C-604/20)

(2021/C 44/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht (Germania)

Părțile din procedura principală

Recurentă: ROI Land Investments Ltd.

Intimată: FD

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 21 alineatul (2) și alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1215/2012”) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un lucrător poate acționa în justiție o persoană juridică care nu este angajatorul său și care nu își are domiciliul în sensul articolului 63 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 pe teritoriul unui stat membru, dar care este direct responsabil față de lucrător, în temeiul unui acord patronal, pentru drepturi care decurg dintr-un contract individual de muncă cu un terț, în fața instanței de la locul în care sau din care lucrătorul își desfășoară în mod obișnuit activitatea sau în fața instanței din ultimul loc în care acesta și-a desfășurat activitatea în raportul de muncă cu terțul, în cazul în care, în lipsa acordului patronal, contractul de muncă cu acest terț nu ar fi fost încheiat?
2. Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că rezerva privind articolul 21 alineatul (2) din acest regulament exclude aplicarea unei norme de competență prevăzute de dreptul național al statului membru care permite lucrătorului să acționeze în justiție, pentru drepturi care decurg dintr-un contract individual de muncă încheiat cu un terț, o persoană juridică direct responsabilă față de el în împrejurările descrise în prima întrebare, în calitate de „succesor în drepturi” al angajatorului, în fața instanței de la locul de muncă obișnuit, atunci când nu există o competență precum cea prevăzută la articolul 21 alineatul (2) coroborat cu alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 1215/2012?
3. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare și al unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:
  - a) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „domeniu profesional” include exercitarea unei activități subordonate în cadrul unui raport de muncă?
  - b) În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că un acord patronal pe baza căruia o persoană juridică răspunde în mod direct pentru drepturile unui lucrător în temeiul unui contract individual de muncă încheiat cu un terț, constituie un contract pe care lucrătorul l-a încheiat într-un scop care se situează în domeniul său profesional?
4. În ipoteza în care, ca răspuns la întrebările precedente, instanța de trimitere ar avea competența internațională pentru soluționarea litigiului:
  - a) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „activitate profesională” include exercitarea unei activități subordonate în cadrul unui raport de muncă?
  - b) În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul Roma I trebuie interpretat în sensul că un acord patronal în temeiul căruia o persoană juridică este direct responsabilă față de un lucrător pentru drepturile care decurg dintr-un contract individual de muncă încheiat cu un terț constituie un contract pe care lucrătorul l-a încheiat într-un scop care se înscrie în sfera activității sale profesionale?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

⁽²⁾ JO 2008, L 177, p. 6.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la
17 noiembrie 2020 – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade
Tributária e Aduaneira**

(Cauza C-605/20)

(2021/C 44/32)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Intimată: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Este conformă cu dreptul Uniunii interpretarea potrivit căreia reparațiile efectuate în „perioada de garanție” sunt considerate operațiuni scutite numai atunci când sunt efectuate gratuit și în măsura în care sunt incluse tacit în prețul de vânzare al produsului acoperit de garanție, astfel încât trebuie considerate a fi supuse la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) serviciile prestate în perioada de garanție (indiferent dacă presupun sau nu utilizarea de materiale) care sunt facturate, întrucât acestea trebuie calificate în mod obligatoriu drept prestări de servicii cu titlu oneros?
- 2) Trebuie considerată drept o simplă operațiune de transfer al cheltuielilor și, prin urmare, scutită de TVA, sau drept o prestare de servicii cu titlu oneros care ar trebui să atragă aplicarea taxei, emiterea unei note de debit către un furnizor de componente de turbine eoliene pentru rambursarea cheltuielilor efectuate de cumpărătorul produselor menționate în perioada de garanție pentru înlocuirea unor componente (noi importuri de produse de la furnizor la care s-a aplicat TVA-ul și care au dat naștere dreptului la deducere) și repararea aferentă (prin achiziționarea de servicii de la terți cu aplicarea TVA-ului), în contextul furnizării către terți a unor servicii de instalare a unui parc eolian de către respectivul cumpărător (care face parte din același grup ca vânzătorul, cu sediul într-o țară terță)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 18 noiembrie 2020 – Procedură penală împotriva YP și alții

(Cauza C-615/20)

(2021/C 44/33)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

YP și alții

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii Europene – în special articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale (denumită în continuare „carta”) și drepturile pe care acesta le consacră, și anume dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești și dreptul la un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege – trebuie interpretat în sensul că se opune dispozițiilor de drept național prezentate în detaliu în întrebările a doua și a treia din prezenta trimitere, și anume articolul 80 și articolul 129 din ustawa z dnia 27 lipca 2001 r.– Prawo o ustroju sądów powszechnych (Legea din 27 iulie 2001 privind organizarea instanțelor de drept comun, denumită în continuare „Legea privind organizarea instanțelor de drept comun”) precum și articolului 110 § 2a din Legea privind organizarea instanțelor de drept comun și articolului 27 § 1 punctul 1a din ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă), care permit Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (Camera Disciplinară a Curții Supreme) să ridice imunitatea unui judecător și să îl suspende din funcțiile sale și, astfel, să desisteze *de facto* un judecător de la judecarea cauzelor care i-au fost atribuite, având în vedere în special următoarele:
  - a) Camera Disciplinară a Curții Supreme nu constituie o „instanță judecătorească” în sensul articolului 47 din cartă, al articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „Convenția EDO”) și al articolului 45 alineatul 1 din Konstytucja RP (Constituția Republicii Polone) (Hotărârea [în cauzele conexe] C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982);
  - b) membrii Camerei Disciplinare a Curții Supreme se caracterizează prin legături deosebit de puternice cu puterile legislativă și executivă (Ordonanța din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia C-791/19 R, EU:C:2020:277);
  - c) Republica Polonă a fost obligată să suspende aplicarea anumitor dispoziții din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă cu privire la așa-numita Cameră Disciplinară și să se abțină de la trimiterea cauzelor pendinte în fața camerei respective unui complet de judecată care nu îndeplinește cerințele de independență (Ordonanța din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia C-791/19 R, EU:C:2020:277)?

- 2) Dreptul Uniunii Europene – în special articolul 2 TUE și principiul statului de drept, astfel cum este consacrat în acesta, precum și cerințele pentru o protecție jurisdicțională efectivă ce rezultă din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – trebuie interpretat în sensul că „normele care reglementează regimul disciplinar al celor care au misiunea de a judeca” includ, de asemenea, norme privind urmărirea penală sau privarea de libertate (detenția) unui judecător al unei instanțe naționale precum articolul 181 din Constituția Republicii Polone coroborat cu articolul 80 și cu articolul 129 din Legea din 27 iulie 2001 privind organizarea instanțelor de drept comun, conform cărora:
- a) urmărirea penală sau privarea de libertate (detenția) unui judecător al unei instanțe naționale, de regulă la cererea procurorului, necesită autorizarea dată de instanța disciplinară competentă;
  - b) instanța disciplinară – atunci când autorizează urmărirea penală sau privarea de libertate (detenția) a unui judecător al unei instanțe naționale – poate (și în unele cazuri are obligația) să îl suspende pe judecătorul respectiv din exercitarea funcțiilor sale;
  - c) în cazul suspendării unui judecător al unei instanțe naționale din exercitarea funcțiilor sale, instanța disciplinară are, în același timp, obligația să reducă și remunerația judecătorului, în limitele prevăzute de normele respective, pe durata suspendării?
- 3) Dreptul Uniunii Europene – în special dispozițiile menționate în a doua întrebare – trebuie interpretat în sensul că se opune reglementării unui stat membru precum articolul 110 § 2a din Legea privind organizarea instanțelor de drept comun și articolul 27 § 1 punctul 1a din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă, potrivit căreia cauzele referitoare la autorizarea urmăririi penale sau a privării de libertate (detenției) unui judecător al unei instanțe naționale sunt de competența exclusivă, atât în primă, cât și în a doua instanță, a unui organ precum Camera Disciplinară, având în vedere în special (în mod individual sau cumulativ) că:
- a) constituirea Camerei Disciplinare a coincis cu o modificare a regulilor de numire a membrilor unui organ precum Krajowa Rada Sądownictwa (Consiliul Național al Magistraturii, denumit în continuare „KRS”), care participă la procesul de numire a judecătorilor și la solicitarea căruia au fost numiți toți membrii Camerei Disciplinare;
  - b) legiuitorul național a exclus posibilitatea repartizării la Camera Disciplinară a judecătorilor unei instanțe naționale de ultim grad de jurisdicție precum Sąd Najwyższy (Curtea Supremă), în structura căreia își desfășoară activitatea această cameră și, prin urmare, numai noii membri numiți la solicitarea KRS, în compunerea modificată, pot face parte din Camera Disciplinară;
  - c) în cadrul Sąd Najwyższy (Curtea Supremă), Camera Disciplinară este caracterizată de un grad de autonomie deosebit de ridicat;
  - d) în hotărârile pronunțate în temeiul Hotărârii din 19 noiembrie 2019, A.K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme) (C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982), Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) a confirmat că KRS, în compunerea modificată, nu este un organ independent de puterile legislative și executive și că Camera Disciplinară nu constituie o „instanță judecătorească” în sensul articolului 47 din cartă, al articolului 6 din Convenția EDO și al articolului 45 alineatul 1 din Constituția Republicii Polone;
  - e) o cerere de autorizare pentru urmărirea penală sau privarea de libertate (detenția) unui judecător al unei instanțe naționale provine, de regulă, de la un procuror al cărui superior ierarhic este un organ al puterii executive precum ministrul justiției, care poate emite instrucțiuni obligatorii procurorilor cu privire la conținutul actelor de procedură și, în același timp, astfel cum a declarat Sąd Najwyższy (Curtea Supremă) în hotărârile menționate la punctul 2d, membrii Camerei Disciplinare și ai KRS, în compunerea modificată, au legături deosebit de puternice cu puterile legislative și executive – prin urmare, Camera Disciplinară nu poate fi considerată un terț față de părțile din procedură;
  - f) Republica Polonă a fost obligată să suspende aplicarea anumitor dispoziții referitoare la Camera Disciplinară din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă și să se abțină de la trimiterea cauzelor pendente în fața acestei camere unui complet care nu îndeplinește cerințele de independență, în conformitate cu Ordonanța din 8 aprilie 2020, Comisia/Polonia (C-791/19 R, EU:C:2020:277)?

- 4) În cazul în care este autorizată urmărirea penală a unui judecător al unei instanțe naționale, iar acesta este suspendat din funcțiile sale, cu o reducere simultană a remunerației sale pe durata suspendării, dreptul Uniunii Europene – în special dispozițiile menționate la a doua întrebare și principiile supremației și cooperării loiale, menționate la articolul 4 alineatul (3) TUE, și securității juridice – trebuie interpretat în sensul că se opune conferirii unei forțe obligatorii unei asemenea autorizații, în special în ceea ce privește suspendarea unui judecător din funcțiile sale, dacă a fost emisă de un organ precum Camera Disciplinară, astfel încât:
- a) toate organele statului (inclusiv instanța de trimitere din al cărei complet face parte judecătorul vizat de autorizație, precum și organele competente în materie de desemnare și de modificare a compunerii instanței naționale) au obligația să nu ia în considerare această autorizație și să permită judecătorului instanței naționale vizat de autorizație să facă parte din completul de judecată al acestei instanțe;
- b) instanța în compunerea căreia se află un judecător vizat de autorizația respectivă este o instanță constituită în prealabil prin lege sau o instanță independentă și imparțială și, prin urmare, poate, în calitate de „instanță judecătorească”, să se pronunțe cu privire la aspecte referitoare la aplicarea sau interpretarea dreptului Uniunii?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 25 noiembrie 2020 –
A/Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto**

(Cauza C-634/20)

(2021/C 44/34)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: A

Intimată: Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto

Întrebarea preliminară

Ținând seama de principiul proporționalității, articolul 45 sau 49 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca autoritatea competentă dintr-un stat membru gazdă, întemeindu-se pe legislația națională, să acorde unei persoane dreptul de a exercita profesia de medic pentru o durată determinată de trei ani și sub rezerva că aceasta poate să-și desfășoare activitatea numai sub îndrumarea și sub supravegherea unui medic autorizat să exercite o profesie independentă, fiind obligată ca, în aceeași perioadă, să aprobe o formare specifică de trei ani în medicină generală, în vederea obținerii autorizației de a exercita în mod independent profesia de medic, având în vedere că:

- a) persoana a absolvit o formare de bază în medicină în statul membru de origine, însă, atunci când a depus cererea de recunoaștere a calificării profesionale în statul membru gazdă, nu a putut prezenta un certificat privind efectuarea unui stagiului profesional cu o durată de un an, impus în statul membru de origine drept condiție suplimentară a calificării profesionale;
- b) ținând seama de articolul 55a din Directiva privind calificările profesionale⁽¹⁾, persoanei i s-a oferit în statul membru gazdă, ca alternativă prioritară, neacceptată de ea, posibilitatea de a absolvi în statul membru gazdă, în cursul unei perioade de trei ani, un stagiul profesional în conformitate cu orientările statului membru de origine și de a solicita recunoașterea acestuia din partea autorității competente din statul membru de origine, pentru a putea, ulterior, solicita din nou, în statul membru gazdă, dreptul de a exercita profesia de medic în temeiul sistemului de recunoaștere automată prevăzut de directivă;

- c) obiectivul reglementărilor naționale ale statului membru gazdă este de a crește siguranța pacienților, precum și calitatea serviciilor medicale, asigurând că profesioniștii din domeniul sănătății dispun de formarea necesară activității lor profesionale, de alte calificări profesionale suficiente și de celelalte competențe impuse de activitatea profesională?

(¹) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO 2005, L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Liège (Belgia) la 26 noiembrie 2020 – VT/Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Cauza C-641/20)

(2021/C 44/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: VT

Pârât: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Întrebările preliminare

În cazul în care un stat membru decide să retragă unui refugiat statutul său, în temeiul articolului 11 din Directiva 2011/95 (¹), iar apoi să îi retragă dreptul de ședere și să îl oblige să părăsească teritoriul acestuia, articolele 7 și 13 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (²) coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii trebuie interpretate în sensul că presupun că persoana interesată păstrează un drept provizoriu de ședere, precum și drepturile sale sociale pe durata examinării căii de atac judiciare introduse împotriva deciziei de încetare a șederii și de returnare?

(¹) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9).

(²) JO 2008, L 348, p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Parteien des Ausgangsverfahrens (Germania) la 1 decembrie 2020 – Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht/TB

(Cauza C-646/20)

(2021/C 44/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Parteien des Ausgangsverfahrens

Părțile din procedura principală

Recurentă: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Landesamtsaufsicht

Intimată: TB

Intervenientă: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Întrebările preliminare

Se adresează următoarele întrebări privind interpretarea articolului 1 alineatul (1) litera (a), a articolului 2 punctul 4, a articolului 21 alineatul (1) și a articolului 46 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ sont posées:

- 1) O desfacere a căsătoriei în temeiul articolului 12 din Decretul-lege italian nr. 132 din 12 septembrie 2014 (DL nr. 132/2014) constituie o hotărâre judecătorească de divorț în sensul Regulamentului Bruxelles IIa?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: o desfacere a căsătoriei în temeiul articolului 12 din Decretul-lege italian nr. 132 din 12 septembrie 2014 (DL nr. 132/2014) trebuie să fie tratată conform reglementării prevăzute la articolul 46 din Regulamentul Bruxelles IIa în privința actelor autentice și a acordurilor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”) (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Hermann Albers eK împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 5 octombrie 2020 în cauza T-597/18, Hermann Albers/Comisia Europeană

(Cauza C-656/20 P)

(2021/C 44/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Hermann Albers eK (reprezentant: S. Roling, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Land Niedersachsen

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

1. anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2020, Hermann Albers/Comisia (T-597/18, EU:T:2020:467), și anume a punctelor 1 și 2 din dispozitivul acesteia;
2. admiterea în totalitate a cererii formulate în primă instanță, prin care se solicita declararea nulității deciziei din 12 iulie 2018 a Comisiei C(2018) 4385 final ⁽¹⁾, și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a interpretat în mod eronat articolele 107 și 108 TFUE, prin raportare la articolul 7a din Niedersächsischen Nahverkehrsgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară, denumită în continuare „NNVG”). Articolul 7a din NNVG ar constitui, contrar celor susținute de Tribunal, un ajutor de stat nou în privința căruia era necesară notificarea.

În ceea ce privește articolul 107 TFUE, nu ar fi vorba despre un simplu transfer intern de resurse financiare, întrucât entitățile competente ar fi beneficiat în mod direct, în dublul lor rol de proprietari de întreprinderi de transport public, de atribuirea unor asemenea resurse și le-ar utiliza prin alocare directă de manieră selectivă în detrimentul sectorului privat. Astfel, entitățile competente controlează întreprinderile de transport public „ca și când ar fi servicii proprii”. Atribuirea de fonduri entităților competente ar fi indisociabil legată de un efect de favorizare, în măsura în care la momentul relevant, utilizarea fondurilor pentru activitatea economică a întreprinderilor municipale este deseori deja stabilită. Aceasta denaturează concurența și afectează comerțul între statele membre.

În plus, dat fiind caracterul de ajutor de stat al articolului 7a din NNVG, dar și independent de acesta, există o încălcare a articolului 108 alineatul (3) TFUE, din cauza faptului că Republica Federală Germania nu a notificat Comisiei articolul 7a din NNVG.

(¹) Decizia Comisiei Europene de a nu formula obiecții cu privire la măsura adoptată de Land Niedersachsen în temeiul articolului 7a din Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară) [cauza SA.46697 (2017/NN)] (JO 2018, C 292, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-661/20)

(2021/C 44/38)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și R. Lindenthal, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, în măsura în care a dispensat programele de gestionare a pădurilor și modificările aduse acestora, exploatarea forestieră aleatorie și măsurile de prevenire a riscurilor pentru păduri, precum și eliminarea consecințelor daunelor cauzate de catastrofele naturale de cerința care impune, atunci când sunt susceptibile să afecteze în mod semnificativ siturile Natura 2000, de supunerea acestora unei evaluări corespunzătoare a efectelor lor potențiale asupra siturilor în cauză, în lumina obiectivelor de conservare a acestor situri, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) și al articolului 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (¹),
- constatarea faptului că, în măsura în care nu a adoptat măsurile corespunzătoare pentru a preveni deteriorarea habitatelor și perturbările cu un efect semnificativ în zonele speciale desemnate pentru protecția cocoșului de munte (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 și OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028), Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile ce rezultă din articolul 6 alineatul (3) și din articolul 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică,
- constatarea faptului că Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (²), în măsura în care nu a adoptat măsurile de conservare speciale necesare în ceea ce privește habitatul cocoșului de munte în cadrul ariilor de protecție OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013, Malá Fatra și OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU05, desemnate pentru a i se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria de răspândire,
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva Habitare, orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor potențiale asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă. În funcție de concluziile evaluării respective, autoritățile naționale competente aprobă planul sau proiectul doar după ce au constatat că nu are efecte negative asupra integrității sitului în cauză. În Republica Slovacă, Legea privind protecția naturii și Legea privind pădurile nu garantează că programele de întreținere a pădurilor, exploatarea forestieră aleatorie și măsurile de prevenire a riscurilor în privința pădurilor, precum și eliminarea consecințelor daunelor cauzate de catastrofe naturale sunt supuse obligației de a realiza o evaluare a efectelor potențiale asupra siturilor Natura 2000. Transpunerea corectă a articolului 6 alineatul (3) și a articolului 7 din Directiva nu a fost la data expirării termenului stabilit în avizul motivat și generează probleme care subzistă în prezent.

În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva Habitare, statele membre iau măsurile necesare pentru a evita, pe teritoriul ariilor speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea speciilor pentru care au fost desemnate respectivele arii, în măsura în care perturbările respective ar putea fi relevante în sensul obiectivelor prezentei directive. În conformitate cu articolul 7 din Directiva Habitare, această dispoziție se aplică atât în ceea ce privește siturile de importanță comunitară, cât și zonelor de protecție specială în temeiul Directivei Păsări. Slovacia a desemnat, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva Păsări, 12 arii de protecție specială destinate protecției cocoșului de munte, înscrise la anexa I la Directiva Păsări. Slovacia nu a adoptat însă măsurile adecvate pentru a împiedica daunele cauzate habitatelor cocoșului de munte și efectele negative importante asupra acestei specii în cele 12 arii de protecție specială.

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva Păsări, Republica Slovacă avea obligația de a adopta, în cele 12 arii de protecție specială desemnate pentru protecția cocoșului de munte, înscrise la anexa I la Directiva Păsări, măsuri speciale, inclusiv obligația de a stabili obiective de protecție specifice. Cu toate acestea, Republica Slovacă nu a adoptat programe de gestionare a ariilor protejate, în temeiul Legii privind protecția naturii, pentru habitatele cocoșului de munte în cele 7 arii de protecție specială.

(¹) JO L 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 5/vol. 2, p. 109.

(²) JO L 2010, L 20, p. 7.

**Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Comitetul unic de rezoluție împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta extinsă) din 23 septembrie 2020 în cauza T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank
AG/Comitetul unic de rezoluție**

(Cauza C-663/20 P)

(2021/C 44/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Comitetul unic de rezoluție (SRB) (reprezentanți: H. Ehlers, P.A. Messina, J. Kerlin, agenți, precum și H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Hypo Vorarlberg Bank AG

Concluziile recurrentului

Recurrentul solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2020, Hypo Vorarlberg Bank/Comitetul unic de rezoluție (T-414/17, EU:T:2020:437);
2. respingerea acțiunii în anulare;
3. obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, denaturarea elementelor de probă și încălcarea dreptului SRB la un proces echitabil

În primul rând, SRB susține că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 85 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură, atunci când a statuat că SRB nu a autentificat în mod corespunzător Decizia din 11 aprilie 2017 privind calcularea contribuțiilor ex ante pentru 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05) (denumită în continuare „decizia în litigiu”), pentru motivul că elementele de probă privind autentificarea corespunzătoare prezentate de SRB în procedura orală sunt inadmisibile. În această privință, SRB susține, *primo*, că era justificat să prezinte în procedura orală elemente de probă pentru autentificarea corespunzătoare a Deciziei SRB, întrucât anterior problema lipsei autentificării nici nu a făcut obiectul procedurii scrise, nici nu a fost examinată în cadrul unei măsuri de cercetare judecătorească sau într-o ordonanță a Tribunalului privind administrarea probelor. *Secundo*, SRB susține că Tribunalul a denaturat elementele de probă de care dispunea, întrucât le-a ignorat și a stabilit că aceste probe, chiar dacă ar fi fost admisibile, nu erau susținute. În plus, atunci când a constatat că elementele de probă prezentate nu au demonstrat în orice caz nicio legătură indisociabilă între foaia de parcurs semnată de președinta SRB și anexa la decizia în litigiu, Tribunalul nu a luat în considerare numărul de referință de pe foaia de parcurs, prin care foaia de parcurs era legată în mod indisociabil de dosarul electronic, care, la rândul său, conținea decizia atacată și anexa sa. *Tertio*, SRB susține că Tribunalul i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, atunci când problema lipsei autentificării nu a fost ridicată înaintea procedurii orale, întrucât acesta nu a acceptat oferta SRB privind prezentarea unor elemente de probă suplimentare și nu a indicat SRB în niciun moment că nu consideră suficiente elementele de probă.

Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE

În al doilea rând, SRB susține că Tribunalul a exagerat conținutul cerințelor prevăzute la articolul 296 TFUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, atunci când a stabilit că decizia atacată nu a fost motivată în mod corespunzător, întrucât Hypo Vorarlberg Bank nu a putut verifica în întregime exactitatea calculului cuprins în aceasta. Tribunalul nu a reușit să concilieze aceste cerințe cu obligația de confidențialitate, astfel cum rezultă din articolul 339 TFUE, pe care Tribunalul nu l-a menționat în hotărârea atacată, precum și din alte principii de drept al Uniunii. Regulamentul (UE) 2015/63⁽¹⁾, pe care se bazează calcularea contribuțiilor și a cărui valabilitate nu este de fapt contestată de Hypo Vorarlberg Bank, realizează un echilibru proporțional între principiile transparenței, obligația de păstrare a secretului profesional și celelalte obiective urmărite de acesta, în special atingerea unui anumit nivel-țintă de contribuții pentru finanțarea fondului unic de rezoluție și colectarea de contribuții de la toate instituțiile relevante într-un mod echitabil și proporțional. SRB a respectat acest cadru juridic la motivarea deciziei în litigiu și astfel și-a îndeplinit obligația de motivare corespunzătoare a deciziei în litigiu.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Recurs introdus la 4 decembrie 2020 de Comitetul unic de rezoluție împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta extinsă) din 23 septembrie 2020 în cauza T-420/17, Portigon AG/Comitetul unic de rezoluție

(Cauza C-664/20 P)

(2021/C 44/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Comitetul unic de rezoluție (SRB) (reprezentanți: P.A. Messina, J. Kerlin, agenți, precum și H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, avocați)

Celelalte părți din procedură: Portigon AG, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2020, Portigon/Comitetul unic de rezoluție (T-420/17, EU:T:2020:438);
2. respingerea acțiunii în anulare;
3. obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, denaturarea elementelor de probă și încălcarea dreptului SRB la un proces echitabil

În primul rând, SRB susține că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 85 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură, atunci când a statuat că SRB nu a autentificat în mod corespunzător Decizia din 11 aprilie 2017 privind calcularea contribuțiilor ex ante pentru 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05) (denumită în continuare „decizia în litigiu”), pentru motivul că elementele de probă prezentate de SRB în procedura orală sunt inadmisibile. În această privință, SRB susține, *primo*, că era justificat să prezinte în procedura orală elemente de probă pentru autentificarea corespunzătoare a deciziei în litigiu, întrucât anterior problema lipsei autentificării nici nu a făcut obiectul procedurii scrise, nici nu a fost examinată în cadrul unei măsuri de cercetare judecătorească sau într-o ordonanță a Tribunalului privind administrarea probelor. *Secundo*, SRB susține că Tribunalul a denaturat elementele de probă de care dispunea, întrucât le-a ignorat și a stabilit că aceste probe, chiar dacă ar fi fost admisibile, nu erau susținute. În plus, atunci când a constatat că elementele de probă prezentate nu au demonstrat în orice caz nicio legătură indisociabilă între foaia de parcurs semnată de președintele SRB și anexa la decizia în litigiu, Tribunalul nu a luat în considerare numărul de referință de pe foaia de parcurs, prin care foaia de parcurs era legată în mod indisociabil de dosarul electronic, care, la rândul său, conținea decizia atacată și anexa sa. *Tertio*, SRB susține că Tribunalul i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, atunci când problema lipsei autentificării nu a fost ridicată înaintea procedurii orale, deoarece nu a acordat SRB posibilitatea să reacționeze în scris la afirmațiile nesusținute ale Portigon înaintea procedurii orale, întrucât acesta nu a acceptat oferta SRB privind prezentarea unor elemente de probă suplimentare și nu a indicat SRB în niciun moment că nu consideră suficiente elementele de probă.

Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE

În al doilea rând, SRB susține că Tribunalul a exagerat conținutul cerințelor prevăzute la articolul 296 TFUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, atunci când a stabilit că decizia atacată nu a fost motivată în mod corespunzător, întrucât Portigon nu a putut verifica în întregime exactitatea calculului cuprins în aceasta. Tribunalul nu a reușit să concilieze aceste cerințe cu obligația de confidențialitate, astfel cum rezultă din articolul 339 TFUE, pe care Tribunalul nu l-a menționat în hotărârea atacată, precum și din alte principii de drept al Uniunii. Regulamentul (UE) 2015/63⁽¹⁾, pe care se bazează calcularea contribuțiilor și a cărui valabilitate nu este de fapt contestată de Portigon, realizează un echilibru proporțional între principiile transparenței, obligația de păstrare a secretului profesional și celelalte obiective urmărite de acesta, în special atingerea unui anumit nivel-țintă de contribuții pentru finanțarea fondului unic de rezoluție și colectarea de contribuții de la toate instituțiile relevante într-un mod echitabil și proporțional. SRB a respectat acest cadru juridic la motivarea deciziei în litigiu și astfel și-a îndeplinit obligația de motivare corespunzătoare a deciziei în litigiu.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

**Recurs introdus la 7 decembrie 2020 de Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN)
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 5 octombrie 2020 în cauza T-583/18,
GVN/Comisia Europeană**

(Cauza C-666/20 P)

(2021/C 44/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) (reprezentant: C. Antweiler, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Land Niedersachsen

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 5 octombrie 2020, GVN/Comisia (T-583/18, EU:T:2020:466) în ceea ce privește punctele 1 și 2 ale dispozitivului acesteia;
2. în eventualitatea în care recursul va fi considerat întemeiat, admiterea cererii formulate în primă instanță, prin care se solicita declararea nulității deciziei din 12 iulie 2018 a Comisiei C(2018) 4385 final (!).

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată, în primul rând, că Tribunalul a încălcat articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale și că a săvârșit o eroare de procedură prin faptul că nu a luat nicicum în considerare susținerea recurente, relevantă pentru soluționarea litigiului, referitoare la cerințele prin raportare la care statele federate germane au abilitatea, în temeiul articolului 64a din Personenbeförderungsgesetz (Legea privind transportul de persoane, denumită în continuare „LTP”), de a înlocui articolul 45a din această lege cu dreptul propriu al statului federat.

În al doilea rând, recurenta invocă anumite încălcări ale dreptului Uniunii.

Mai întâi, recurenta consideră că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii întrucât, la punctul 36 din hotărârea atacată, a susținut că părțile sunt de acord că legiuitorul german, prin intermediul articolului 45a și al articolului 8 alineatul 4 a treia teză din LTP, a exclus din domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 ⁽²⁾ competențele legate de transportul public al persoanelor care dispun de abonamente temporare de transport școlar. În acest mod, Tribunalul nu a ținut seama de faptul că Republica Federală Germania nu a notificat Comisiei Europene nici articolul 45a din LTP, nici articolul 8 alineatul 4 a treia teză din aceeași lege, în temeiul articolului 3 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul nr. 1370/2007.

În plus, potrivit recurente, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a considerat, la punctele 40 și 41 din hotărârea atacată, contrar dreptului, că un legiuitor are posibilitatea, în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1370/2007, nu numai să excludă din domeniul de aplicare al regulamentul menționat normele privind compensarea financiară pentru obligații de serviciu public în materia transportului de elevi și de ucenici, ci și să restrângă, fără îndeplinirea altor condiții, domeniul de aplicare al acestei excepții prin revizuirea unei asemenea decizii în sensul de a include din nou în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1370/2007 compensațiile menționate, deși revizuirea pe care Tribunalul o consideră admisibilă este un actul opus deciziei adoptate în temeiul articolului 3 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul nr. 1370/2007; prin urmare, aceasta este supusă aceluiași cerințe formale de eficacitate, care, în prezenta cauză, nu sunt îndeplinite din cauza nenotificării revizuirii către Comisie.

În sfârșit, recurenta afirmă că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii — mai precis, articolul 107 TFUE și articolul 108 alineatul (3) TFUE — întrucât a susținut, în ceea ce privește al doilea motiv al acțiunii, că, în temeiul articolului 7a din Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară), statul federat Saxonia Inferioară nu acordă ajutoare de stat întreprinderilor, în condițiile în care toate întreprinderile municipale au primit în totalitate de la statul federat menționat resursele financiare pe care acesta le pune la dispoziție autorităților locale competente. Având în vedere opinia Tribunalului, nu este posibil să se stabilească o separație între activitățile de exercitare a puterii publice ale entităților competente, pe de o parte, și activitatea economică desfășurată de acestea în calitatea lor de asociați la întreprinderile de transport controlate de ele, pe de altă parte.

- (¹) Decizia Comisiei Europene de a nu formula obiecții cu privire la măsura adoptată de Land Niedersachsen în temeiul articolului 7a din Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (Legea privind transportul local a landului Saxonia Inferioară) [cauza SA.46697 (2017/NN)] (JO 2018, C 292, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).

**Recurs introdus la 15 decembrie 2020 de Les Mousquetaires și ITM Entreprises SAS împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 5 octombrie 2020 în cauza T-255/17, Les
Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia**

(Cauza C-682/20 P)

(2021/C 44/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Les Mousquetaires S.A.S., ITM Entreprises S.A.S. (reprezentanți: N. Jalabert-Doury și K. Mebarek, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

- anularea punctului 2 al [dispozitivului] hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-255/17;
- admiterea concluziilor formulate de reclamanti în primă instanță și anularea Deciziei C(2017) 1057 final a Comisiei Europene din 9 februarie 2017, prin care se dispune ca Intermarché, precum și toate societățile controlate direct sau indirect de aceasta să se supună unei inspecții în conformitate cu articolul 20 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente întregii proceduri, inclusiv procedurii desfășurate la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv este întemeiat pe erori de drept și pe nemotivare în cadrul analizei eficacității căilor de atac în ceea ce privește desfășurarea inspecțiilor.

Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 6 și 8 din CEDO, a articolului 296 din tratat și a articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât Tribunalul a încălcat obligația de motivare și de limitare a deciziilor de inspecție.

Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept și pe o încălcare a Regulamentului nr. 1/2003 întrucât Tribunalul a caracterizat o fază procedurală „anterior adoptării unor măsuri care presupun acuzația de a fi săvârșit o încălcare” ca neintrând sub incidența regulamentului.

Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 6 și 8 din CEDO și a articolului 19 din Regulamentul 1/2003, întrucât Tribunalul a calificat drept indicii suficient de serioase elemente afectate de nereguli formale și substanțiale.

Al cincilea motiv este întemeiat pe nemotivarea care rezultă din lipsa verificării valorii probatorii a indiciilor menționate și pe o eroare în ceea ce privește calificarea drept indiciu.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Reus – Spania) – Jaime Cardus Suarez/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc S.A.)

(Cauza C-352/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/43)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 285, 13.8.2018.

Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Regatul Unit) – Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Cauza C-703/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/44)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța președintelui Camerei a noua a Curții din 13 noiembrie 2020 – Wallapop, SL/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Unipreus, SL

(Cauza C-763/18 P) ⁽¹⁾

(2021/C 44/45)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 131, 8.4.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d’État – Belgia) – B. O. L./État belge

(Cauza C-250/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/46)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 182, 27.5.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Franța) – JE, KF/XL Airways SA

(Cauza C-286/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/47)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 206, 17.6.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Ceuta – Spania) – YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Cauza C-452/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/48)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 328, 30.9.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Cauza C-455/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/49)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 328, 30.9.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – JF, KG/Bankia SA

(Cauza C-482/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/50)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 328, 30.9.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Cauza C-523/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/51)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 413, 09.12.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – HG, IH/Bankia SA

(Cauza C-527/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/52)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 413, 9.12.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 30 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spania) – KM/Subdelegación del Gobierno en Albacete

(Cauza C-731/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/53)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 432, 23.12.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 29 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – LL, MK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Cauza C-732/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/54)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 10, 13.1.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 22 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski rayonen sad – Bulgaria) – PH, OI/„EUROBANK BULGARIA” AD

(Cauza C-745/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/55)

Limba de procedură: bulgara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 413, 9.12.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 6 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (Queen’s Bench Division) – Regatul Unit) – Daimler AG/Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K” Line Holding (Europe) Limited, „K” Line Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA

(Cauza C-2/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/56)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 68, 2.3.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 9 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spania) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/Caja Almendralejo Sociedad Cooperativa de Credito

(Cauza C-15/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/57)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 137, 27.4.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 9 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Spania) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/ Liberbank SA

(Cauza C-16/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/58)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 137, 27.4.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 16 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – E. M. T./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Cauza C-20/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/59)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 95, 23.3.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 19 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation

(Cauza C-189/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/60)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 12 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Spania) – XV/Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Cauza C-268/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/61)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 14 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – Eurowings GmbH/GDVI Verbraucherhilfe GmbH

(Cauza C-365/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/62)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 390, 16.11.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 27 octombrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – flihtright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.

(Cauza C-434/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/63)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 433, 14.12.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 9 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – BT/Eurowings GmbH

(Cauza C-438/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/64)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 433, 14.12.2020.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Industrial Química del Nalón/Comisia

(Cauza T-635/18) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificare, etichetare și ambalare a substanțelor și amestecurilor – Clasificarea substanței «smoală, gudron de huilă, [temperatură] înaltă» printre substanțele cu toxicitate acvatică acută de categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică de categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”]

(2021/C 44/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spania) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: L. Aguilera Ruiz, agent), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO 2013, L 261, p. 5), care a clasificat substanța „smoală, gudron de huilă, [temperatură] înaltă” printre substanțele cu toxicitate acvatică acută de categoria 1 [„Aquatic Acute 1”] (H400) și cu toxicitate acvatică cronică de categoria 1 [„Aquatic Chronic 1”] (H410)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Industrial Química del Nalón, SA, suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 14.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Tokai erftcarbon/Comisia(Cauza T-636/18) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particulare”]

(2021/C 44/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tokai erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Germania) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: L. Aguilera Ruiz, agent), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO 2013, L 261, p. 5), care a clasificat substanța smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Tokai erftcarbon GmbH suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 14.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Bawtry Carbon International/Comisia(Cauza T-637/18) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particulare”]

(2021/C 44/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä, W. Broere și T. Zbihlej, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO 2013, L 261, p. 5), care a clasificat substanța smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Bawtry Carbon International Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 16, 14.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Deza/Comisia

(Cauza T-638/18) (¹)

[„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”]

(2021/C 44/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO 2013, L 261, p. 5), care a clasificat substanța smoală, gudron de huiță, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Deza, a.s. suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 16, 14.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – SGL Carbon/Comisia

(Cauza T-639/18) (¹)

[„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”]

(2021/C 44/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Germania) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä, W. Broere și T. Zbihlej, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO 2013, L 261, p. 5), care a clasificat substanța smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) SGL Carbon SE suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 16, 14.1.2019.

Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 2020 – Bilbaína de Alquitranes/Comisia**(Cauza T-645/18) ⁽¹⁾**

[„Răspundere extracontractuală – Mediu – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Clasificarea substanței smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”]

(2021/C 44/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spania) (reprezentanți: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno și P. Sellar, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Wilderspin, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: L. Aguilera Ruiz, agent), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä, W. Broere și T. Zbihlej, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO 2013, L 261, p. 5), care a clasificat substanța smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Bilbaína de Alquitranes, SA suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 14.1.2019.

Acțiune introdusă la 11 septembrie 2020 – Luna Italia/EUIPO – Luna (LUNA SPLENDIDA)**(Cauza T-571/20)**

(2021/C 44/71)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Luna Italia Srl (Cantu, Italia) (reprezentant: N. Papakostas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Luna AE (Agios Stefanos, Grecia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă LUNA SPLENDIDA de culoare aurie – marca Uniunii Europene nr. 16 308 108

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 26 iunie 2020 în cauza R 1895/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei cereri;
- anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2020 – Solar Electric și alții/Comisia

(Cauza T-678/20)

(2021/C 44/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Solar Electric Holding (Le Lamentin, Franța), Solar Electric Guyane (Le Lamentin), Solar Electric Martinique (Le Lamentin), Société de production d'énergies renouvelables (Le Lamentin) (reprezentant: S. Manna, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SA.40349 (2020/MI3) B2/AD/MKL/D*2020/101866 a Comisiei din 3 septembrie 2020 prin care a fost respinsă plângerea introdusă de reclamante la 20 iunie 2020 privind ajutoarele de stat plătite de statul francez producătorilor de produse fotovoltaice în temeiul decretelor tarifare din 10 iulie 2006, din 12 ianuarie și din 31 august 2010, pentru motivul că:
  - reclamantele au dreptul, în temeiul articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1589, să depună în fața Comisiei o plângere pentru denunțarea unor ajutoare nelegale;
  - Comisia este ținută să deschidă faza de examinare preliminară fără întârziere pentru orice plângere referitoare la ajutoare de stat nelegale în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589;
  - Comisia este ținută să aplice dispozițiile TFUE în materia ajutoarelor de stat și să nu dea dovadă de inacțiune.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea de care ar fi afectată decizia atacată, în măsura în care în aceasta se reține că plângerea depusă de reclamante nu ar intra în domeniul de aplicare al articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9). Reclamantele susțin contrariul.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept care ar fi fost săvârșită de Comisie în interpretarea domeniului de aplicare al articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/1589. Reclamantele consideră că calitatea lor de părți interesate este suficientă pentru a declanșa obligația Comisiei de a deschide faza de examinare preliminară, iar aceasta fără întârziere, pentru orice plângere referitoare la ajutoare de stat nelegale, în conformitate cu dispoziția menționată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor care îi incumbă potrivit articolelor 107, 108 și 109 TFUE și Regulamentului (UE) 2015/1589. Reclamantele consideră că aceasta din urmă este ținută să aplice dispozițiile TFUE în materie de ajutoare de stat și nu poate să dea dovadă de inacțiune în examinarea unei plângeri prin care sunt denunțate ajutoare nelegale.

Acțiune introdusă la 3 decembrie 2020 – OL/Consiliul

(Cauza T-714/20)

(2021/C 44/73)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: OL (reprezentanți: J. Viñals Camallonga, J. Iriarte Ángel și E. Delage González, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, în redactarea sa actuală, în măsura în care se referă la reclamant sau îl poate afecta pe acesta.
- anularea Regulamentului (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, în redactarea sa actuală, în măsura în care se referă la reclamant sau îl poate afecta pe acesta.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor pe care se bazează măsurile restrictive atacate, la momentul prelungirii acestora, având în vedere că ele au fost prelunghite în privința reclamantului în lipsa unei baze factuale reale și a unui probatoriu real.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, având în vedere că măsurile atacate nu prezintă o motivare corectă în privința reclamantului, ceea ce împiedică o organizare adecvată a apărării sale.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la libertatea de expresie, dat fiind că declarațiile, apelurile și manifestările care i se atribuie reclamantului ar rămâne acoperite de dreptul menționat.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă în ceea ce privește motivarea actelor, pe lipsa unei baze faptice reale pentru motivele invocate de Consiliu și pe încălcarea dreptului la libertatea de expresie, a dreptului la apărare și a dreptului de proprietate, dat fiind că nu a fost respectată cerința furnizării unor dovezi reale și cerința motivării, cu ocazia prelungirii măsurilor atacate, ceea ce afectează celelalte drepturi.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate în coroborare cu principiul proporționalității, în măsura în care dreptul menționat a fost limitat și, în plus, în mod disproporționat.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, dat fiind că a fost afectată poziția comparabilă a reclamantului fără a exista un motiv în acest sens.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe un abuz de putere, întrucât există indicii obiective, precise și concordante care permit să se susțină că, impunând și prelungind măsurile de sancțiune, au fost urmărite scopuri diferite de cele susținute de Consiliu.

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2020 – Perry Street Software/EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)

(Cauza T-720/20)

(2021/C 44/74)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Perry Street Software, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: M. Hawkins, solicitor și T. Dolde, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Toolstream Ltd (Yeovil, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „SCRUFFS” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 171 590

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 septembrie 2020 în cauza R 550/2020-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura în fața camerei de recurs (în cazul în care aceasta intervine în procedură) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Nerealizarea unei examinări complete și denaturarea faptelor și a elementelor de probă în temeiul articolului 72 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2020 – Prigozhin/Consiliul

(Cauza T-723/20)

(2021/C 44/75)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Yevgeniy Viktorovich Prigozhin (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentant: M. Lewis, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1481 al Consiliului din 14 octombrie 2020 privind punerea în aplicare a articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/44 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia ⁽¹⁾ și a Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2020/1483 a Consiliului din 14 octombrie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei (PESC) 2015/1333 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia ⁽²⁾;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe săvârșirea de către Consiliu a unei erori vădite atunci când a considerat că fiecare dintre criteriile de includere a reclamantului pe lista persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive având în vedere situația din Libia erau îndeplinite în cazul reclamantului. Reclamantul susține că Consiliul nu a identificat entitatea menționată cu numele Wagner Group, afirmă că nu are cunoștință despre o entitate cunoscută drept Wagner Group, că nu a avut nicio legătură cu o astfel de entitate și că nu a fost implicat în aceasta și nici nu a susținut-o.
2. Al doilea motiv, prin care se invocă încălcarea de către Consiliu a obligației sale de motivare în adoptarea deciziei. Se susține că motivarea nu este corespunzătoare unor măsuri restrictive, nu menționează elementele de fapt și de drept și nu conține nicio referire concretă și specifică la informațiile precise cuprinse în dosarul relevant care să indice că decizia menționată a fost adoptată cu privire la reclamant.
3. Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că Consiliul nu a prezentat o motivare adecvată și justificată în mod corespunzător și a săvârșit erori vădite de apreciere prin adoptarea deciziei sale.
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă săvârșirea de către Consiliu a unui abuz de putere ca urmare a unor erori vădite de apreciere atunci când a decis să adopte decizia. Se susține că decizia de a impune măsuri restrictive în cazul reclamantului a fost luată cu unicul sau principalul scop de a îndeplini obiective politice, și nu pentru motivele prezentate.

5. Al cincilea motiv, prin care se invocă încălcarea de către Consiliu a dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ale reclamantului. Întrucât reclamantul susține că scopul deciziei era să urmărească obiective politice, contrar motivelor enunțate, el afirmă că avea dreptul să primească, dar nu i-au fost furnizate, toate documentele referitoare la adoptarea deciziei.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu, în mod nejustificat și disproporționat, a drepturilor fundamentale ale reclamantului, inclusiv a dreptului de protecție a proprietății, a activităților economice și a dreptului la libera circulație.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a principiului previzibilității actelor Uniunii. Potrivit reclamantului, caracterul vag al comportamentului reproșat acestuia, astfel cum a fost descris în expunerea de motive, face imposibilă pentru o persoană să știe de la ce acte ar trebui să se abțină pentru a evita impunerea de măsuri restrictive.

⁽¹⁾ JO 2020, L 341, p. 7.

⁽²⁾ JO 2020, L 341, p. 16.

Acțiune introdusă la 14 decembrie 2020 – Senseon Tech/EUIPO – Accuride International (SENSEON)

(Cauza T-724/20)

(2021/C 44/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Senseon Tech Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: P. Andreottola și M. Li Trenta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Accuride International Inc. (Santa Fe Springs, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală SENSEON – cererea de înregistrare nr. 17 758 831

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 30 septembrie 2020 în cauza R 2736/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea în întregime a acțiunii reclamantei împotriva deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- eroare de apreciere a publicului relevant;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului în legătură cu stabilirea similitudinii produselor și serviciilor;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului în legătură cu evaluarea generală.

Ațiune introdusă la 14 decembrie 2020 – Guangdong Haomei New Materials și Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Comisia**(Cauza T-725/20)**

(2021/C 44/77)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamante: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, China), Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, China) (reprezentanți: M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico, G. La Malfa Ribolla, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1428 al Comisiei din 12 octombrie 2020, publicat în Jurnalul Oficial al uniunii Europene la 13 octombrie 2020, de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de extrudate din aluminiu originare din Republica Populară Chineză efectuate de reclamante și, în subsidiar, a regulamentului de bază (Regulamentul 1036/2016), și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive..

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Tratatului FUE și a normelor de drept pentru aplicarea tratatului, pe încălcarea articolelor din regulamentul de bază referitoare la obligația de a stabili în mod specific condițiile dumpingului, pe încălcarea principiilor procedurii administrative echitabile, contradictorialității și buneii administrări, prevăzute la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și al utilizării celor mai bune informații disponibile, pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, pe abuzul de putere prin caracterul vag al criticilor și pe lipsa unei verificări reale a informațiilor furnizate în spirit de colaborare
  - Reclamantele susțin în această privință că regulamentul atacat este afectat de nelegalitate, în măsura în care Comisia nu a stabilit în mod concret condițiile piețelor în cauză, iar reclamantele nu și-au putut exercita efectiv dreptul la apărare. În esență, s-a reținut că societățile Haomei și King Metal sunt responsabile pentru dumping și au fost supuse unor taxe antidumping compensatorii pentru acest motiv, iar nu din cauza propriilor comportamente în exporturile în afara Chinei, în pofida unei aprecieri globale favorabile a economiei chineze și, prin urmare, în mod total generic. Conștientă de aceasta, Comisia nu a efectuat nicio examinare concretă a documentelor furnizate de întreprinderile reclamante.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea Tratatului FUE și a normelor de drept pentru aplicarea tratatului, pe inexistența unui dumping în raport cu criteriile regulamentului de bază, pe încălcarea articolelor din regulamentul de bază referitoare la stabilirea marjei de dumping [articolul 2 litera (e) și în special articolul 6a], pe stabilirea eronată a prețului „normal” al produsului supus anchetei, pe aplicarea unor taxe provizorii pe baza unei aversuni față de structura globală a economiei chineze, iar nu în considerarea unei responsabilități personale a exportatorilor (care nici măcar nu a fost constatată), și pe abuzul de putere și pe o lipsă de investigare și de motivare
- Reclamantele invocă în această privință nelegalitatea generată de faptul că în speță Comisia a desfășurat o investigare incompletă și, în orice caz, cu un rezultat confuz și viciat și de nelegalitatea ce decurge din Regulamentul privind înregistrarea produselor, care face obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului, în măsura în care Comisia a inclus în investigare coduri de produs (7610 90 90), despre care admite că nu ar fi trebuit să fie incluse deoarece este vorba despre produse diferite de cele care fac obiectul anchetei. Această eroare (care a permis includerea unor produse diferite) face să fie mai puțin vizibile atât condițiile dumpingului (în măsura în care acest preț foarte mic reduce inevitabil și în mod artificial prețul mediu), cât și prejudiciul adus industriei Uniunii, întrucât este vorba despre cantități considerabile în raport cu volumul total al produsului în cauză, de natură să facă nesemnificativă incidența părții restante din produsul importat în Uniunea Europeană.
  - În al doilea rând, lipsa unei constatări specifice a situației reclamantelor ar fi incompatibilă cu tratatul (și cu normele citate), în măsura în care instaurează un regim de răspundere obiectivă sau pentru fapta altuia, care este contrară principiilor fundamentale ale securității juridice și încrederii legitime (Hotărârea din 3 decembrie 1998, Belgocedex, C-381/97, Belgocedex SA; Hotărârea din 26 aprilie 2005, C-376/02, Sticting Goed Wonen), în considerarea prețului pieței și a structurii evidente a costurilor pieței, prezentate de reclamantele în mai multe rânduri Comisiei și pe care aceasta le-a ignorat complet (după cum a ignorat și pozițiile guvernului chinez cu privire la problema economiei de piață). Acest lucru a condus la nelegalități vădite atât pe fond (cu privire la noțiunile de valoare normală, distorsiuni semnificative, acces la credit, regim fiscal, regimul falimentului, țară reprezentativă și alegerea acesteia), cât și cu caracter procedural, care sunt prezentate pe larg în acest motiv și care au produs un efect discriminatoriu vădit și prejudicial.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa prejudiciului, pe încălcarea regulamentului de bază [articolele 1, 2 și 7 alineatul (1) litera (c)], pe lipsa investigării, pe eroarea vădită și pe denaturarea faptelor cu prilejul comparării cotelor de piață, pe lipsa unei legături de cauzalitate și pe neluarea în considerare a inexistenței unei variațiuni a fluxului total al importurilor
- Reclamantele susțin în această privință că regulamentul atacat este nelegal în măsura în care, îndepărtându-se de la finalitatea antidumpingului, vede în concurența exercitată de Haomei și King Metal un prejudiciu adus industriei Uniunii, într-un context de creștere semnificativă a consumului și a rentabilității în industria aluminiului. În schimb, nu există nicio constatare a marjele de subcotare a prețurilor indicative/efective, constatare care este necesară, potrivit jurisprudenței, pentru existența unui prejudiciu. În cazul reclamantelor, lipsa unor marje de subcotare a prețurilor indicative/efective este dovedită (prin diverse înscrisuri depuse în cadrul motivului) de prețurile de uzină ale Haomei și King Metal, care sunt comparabile cu prețurile europene (DOC. 3, raportul bauxită).
  - În plus, nu ar exista un interes pentru Uniune în impunerea taxei, ci numai un interes pentru petenți, pe care Comisia pur și simplu l-a „adoptat” ca motivare, extinzându-l, fără a efectua o analiză, la nivelul întregii Uniuni. În acest context, Comisia ar fi ignorat complet, din nou, informațiile prezentate de reclamante în cursul procedurii, informații care nu au fost examinate nici în mod contradictoriu (oral sau în scris) în timpul procedurii, nici în regulament.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa unei legături de cauzalitate între dumping și prejudiciu, pe încălcarea articolelor 1, 2 și 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul de bază, pe lipsa evaluării impactului COVID-19 asupra fluxurilor comerciale, asupra finalității procedurii antidumping și asupra adoptării taxelor antidumping, pe evaluarea insuficientă a efectelor altor factori și pe neanalizarea observațiilor reclamantelor
- Reclamantele susțin în această privință că, în pofida gravității și a relevanței pandemiei pentru comerțul internațional, care a provocat deja evenimente economice fără precedent (de exemplu vânzarea de petrol la prețuri negative), Comisia nu a considerat necesar să efectueze – nu neapărat un studiu, ci – un minim de analiză documentată a efectelor Covid-19 asupra comerțului internațional, nici să o includă în investigația sa.

- Mai mult, Comisia s-a abținut de la orice evaluare a altor facturi care influențează în mod evident analiza: pe de o parte, creșterea, chiar dacă ușoară, a importurilor din alte țări, precum Rusia, pe de altă part, creșterea exporturilor europene de aluminiu în lume (punctul 284 și următoarele). Aceste circumstanțe au avut în mod clar ca efect întreruperea legăturii de cauzalitate între dumping și prejudiciu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea rezultată din Regulamentul privind înregistrarea
- Potrivit reclamantelor, Comisia nu a identificat cu claritate obiectul importurilor care sunt supuse anchetei și, ca justificare, a invocat un schimb de informații încă în curs de desfășurare cu DG TAXUD și o examinare în curs a anumitor date TARIC pentru a stabili dacă aceste elemente sunt relevante pentru analiză.
- Totuși, necesitatea măsurii trebuie dovedită pe baza unor elemente tehnice indiscutabile. Lipsa unei astfel de analiza sau caracterul inadecvat al acesteia conduce totdată la o încălcare directă a liberei circulații a mărfurilor, în măsura în care înregistrarea prejudiciază în continuare comercializarea produselor importate, și după intrarea lor pe teritoriul Uniunii.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere la stabilirea nivelului măsurilor, pe încălcarea articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază sub un alt aspect, pe indicarea eronată și arbitrară a cuantumului taxelor, pe lipsa de investigare, pe eroare vădită de apreciere și pe abuzul de putere
- Reclamantele invocă în această privință erorile care afectează stabilirea nivelului măsurilor (punctul 330 și următoarele). Procentul de 30,4 % pentru Haomei și King Metal este dedus arbitrar din plângerea antidumping depusă de EA, în versiune confidențială. Comisia, care declară însă că a extras elemente de probă suficiente din informațiile care figurează în avizul de deschidere și în plângere, fixează arbitrar marja de dumping unică pentru toate produsele extrudate. Abuzul de putere este vădit în raport cu finalitatea de protecție împotriva prejudiciilor care ar putea surveni pentru industria Uniunii.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea Acordului General pentru Tarife și Comerț (GATT) și, în subsidiar, pe nelegalitatea regulamentulului de bază în cazul în care acesta nu este interpretat în conformitate cu acordurile internaționale
- Reclamantele susțin în această privință că Regulamentul 2020/1428, pe care Comisia l-a adoptat în temeiul articolului 207 TFUE, se îndepărtează de la noțiunile prevăzute în materie în dreptul internațional. În cazul în care nu aceasta ar fi situație, cu alte cuvinte, dacă nu ar exista o nelegalitate care afectează direct Regulamentul 2020/1428, nelegalitatea ar afecta regulamentul de bază.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea Convenției europene a drepturilor omului în ceea ce privește procedura de aplicare a unei sancțiuni echivalente unei sancțiuni penale, în considerarea efectelor produse asupra întreprinderilor exportatoare
- Reclamantele susțin în această privință că pentru societățile reclamante aplicarea taxelor în cauză constituie un impediment în calea continuării activității lor, ceea ce conduce la un prejudiciu ireparabil și comparabil cu cel al unei sancțiuni penale, după cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în mai multe cazuri.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2020 – Aurubis/Comisia

(Cauza T-729/20)

(2021/C 44/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Aurubis AG (Hamburg, Germania) (reprezitanți: S. Altenschmidt și J. Hoss, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 8 decembrie 2020 a Comisiei Europene (Ref. Ares (2020)7439507 – 08/12/2020) și
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei din 8 decembrie 2020, prin care Comisia a refuzat, în contextul unei proceduri privind măsuri provizorii care se află pe rolul Verwaltungsgericht Berlin [Tribunalul Administrativ din Berlin] și al unei cereri în acest sens formulate de Umweltbundesamt [Oficiul Federal pentru Mediu], să contribuie la transferul unor cote de emisii, cu titlu de măsură provizorie aferentă unui drept al reclamantei la alocarea gratuită a cotelor de emisii, în vederea asigurării efectului util al unei hotărâri a Curții în procedura preliminară ce face obiectul cauzei C-271/20.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Decizia Comisiei din 8 decembrie 2020 o privește pe reclamantă în mod direct și individual. Prin urmare, reclamanta are calitate procesuală activă.
2. În cadrul dispunerii unor măsuri provizorii într-o procedură judiciară națională, Comisia are obligația, în temeiul principiului asigurării unei protecții jurisdicționale efective consacrat de dreptul Uniunii, să participe la garantarea drepturilor eventuale la alocarea unor cote de emisii, în prealabil stingerii acestora.
3. Cadrul juridic pentru o asemenea contribuție și pentru transferul cotelor de emisii în conturile naționale este constituit de Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ și de Regulamentul (UE) nr. 389/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO 2013, L 122, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – ON/Comisia

(Cauza T-730/20)

(2021/C 44/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ON (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei PMO.1 din 12 martie 2020 de recuperare a sumelor plătite fără a fi datorate în conformitate cu articolul 85 din statut începând de la 1 februarie 2015;
- anularea în măsura necesară a deciziei de respingere a reclamației sale din 3 septembrie 2020;

- obligarea pârâtei la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit de reclamant, evaluat *ex aequo et bono* la 10 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 85 din statut, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a acestui articol. În această privință, reclamantul consideră în special că administrația nu a demonstrat că el avea cunoștință sau ar fi trebuit să abia cunoștință că nu avea dreptul la indemnizația de expatriere de la data unicei sale angajări prealabile, mai precis în anul 2009.
2. Al doilea motiv întemeiat pe nerespectarea principiului termenului rezonabil. Reclamantul invocă în această privință faptul că respectiva nerespectare a termenului rezonabil a avut drept consecință și pierderea șansei de a demonstra existența unei reședințe obișnuite principale în afara Regatului Unit în perioada vizată, deoarece obligațiile de arhivare nu depășesc în general durata de 10 ani.
3. Al treilea motiv întemeiat pe greșeala de serviciu pe care ar fi săvârșit-o administrația și care i-ar crea obligația de reparare. Potrivit reclamantului, greșeala constă în eroarea comisă de administrație la stabilirea drepturilor sale bănești la momentul intrării în funcție.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2020 – ExxonMobil Production Deutschland/Comisia

(Cauza T-731/20)

(2021/C 44/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ExxonMobil Production Deutschland GmbH (Hanovra, Germania) (reprezențanți: S. Altenschmidt și J. Hoss, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 8 decembrie 2020 (Ref. Ares (2020)7439507 – 08/12/2020) și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei din 8 decembrie 2020, prin care Comisia a refuzat, în contextul unei proceduri privind măsuri provizorii care se află pe rolul Verwaltungsgericht Berlin [Tribunalul Administrativ din Berlin] și al unei cereri în acest sens formulate de Umweltbundesamt [Oficiul Federal pentru Mediu], să contribuie la transferul unor cote de emisii, cu titlu de măsură provizorie aferentă unui drept al reclamantei la alocarea gratuită a cotelor de emisii, în vederea asigurării efectului util al unei hotărâri a Curții în procedura preliminară ce face obiectul cauzei C-126/20.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Decizia Comisiei din 8 decembrie 2020 o privește pe reclamantă în mod direct și individual. Prin urmare, reclamanta are calitate procesuală activă.

2. În cadrul dispunerii unor măsuri provizorii într-o procedură judiciară națională, Comisia are obligația, în temeiul principiului asigurării unei protecții jurisdicționale efective consacrat de dreptul Uniunii, să participe la garantarea drepturilor eventuale la alocarea unor cote de emisii, în prealabil stingerii acestora.
3. Cadrul juridic pentru o asemenea contribuție și pentru transferul cotelor de emisii în conturile naționale este constituit de Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ și de Regulamentul (UE) nr. 389/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011 ale Comisiei (JO 2013, L 122, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Freundlieb/EUIPO (CRYSTAL)

(Cauza T-732/20)

(2021/C 44/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Andreas Freundlieb (Berlin, Germania) (reprezentant: J. Vogtmeier, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală CRYSTAL – marca Uniunii Europene nr. 8 372 591

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 octombrie 2020 în cauza R 1056/2020-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și repunerea mărcii Uniunii Europene nr. 8 372 591 în situația anterioară în conformitate cu cererea formulată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 104 alineatul (1) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Freundlieb/EUIPO (BANDIT)

(Cauza T-733/20)

(2021/C 44/82)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Andreas Freundlieb (Berlin, Germania) (reprezentant: J. Vogtmeier, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală BANDIT – marca Uniunii Europene nr. 1 205 061

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 octombrie 2020 în cauza R 730/2020-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și repunerea mărcii Uniunii Europene nr. 1 205 061 în situația anterioară în conformitate cu cererea formulată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 104 alineatul (1) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Arnautu/Parlamentul

(Cauza T-740/20)

(2021/C 44/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marie-Christine Arnautu (Paris, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea ca admisibilă a excepției de nelegalitate și ca nelegal a articolului 33 alineatele (1) și (2) din NASD;
- în consecință, constatarea lipsei temeiului juridic al deciziei Secretarului General din 21 septembrie 2020 și anularea acesteia;

în principal,
- constatarea faptului că Marie-Christine Arnautu a făcut dovada muncii asistentului său în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (2) din NASD și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

în consecință,
- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din data de 21 septembrie 2020, notificată pe cale electronică la 23 octombrie 2020, adoptată în aplicarea articolului 68 din decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European” modificată, de constatare a unei creanțe față de reclamantă în cuantum de 87 203,46 euro, cu titlul de plăți nedatorate în cadrul asistenței parlamentare, și de motivare a recuperării acesteia;

- anularea notei de debit nr. 7000001577 din 22 octombrie 2020 de constatare a unei creanțe față de Marie-Christine Arnautu, în urma deciziei Secretarului General de restituire a plăților nedatorate, din 21 septembrie 2020, și adoptată în temeiul articolului 68 din Normele de aplicare a statutului deputaților (NASD) referitor la cheltuielile de asistență parlamentară;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe excepția de nelegalitate pentru încălcarea principiului securității juridice și a principiului încrederii legitime prin articolul 33 din Normele de aplicare a Statutului deputaților (denumite în continuare „normele de aplicare”) adoptate prin decizia din 19 mai și 9 iulie 2008 a Biroului Parlamentului European, în special din cauza lipsei de claritate și de precizie a acestora. Reclamanta susține că lipsa de precizie a dispozițiilor atacate conduce la o încadrare pretoriană a normei juridice conținute de normele de aplicare. Or, detalierea probei muncii unui asistent parlamentar nu a fost statuată de jurisprudența Bilde și Montel decât în noiembrie 2017, jurisprudența Gorostiaga din 2005 referindu-se doar la dovada plății salariilor de către agentul de plată. Astfel, dispozițiile atacate ar prezenta, din 2008, elemente de incertitudine și lipsă de claritate. Reclamanta adaugă că, în pofida riscurilor de incertitudine juridică, Parlamentul European nu a reglementat cu precizie și claritate procedura de control al asistenței parlamentare, nici nu a formalizat obligația de constituire și de conservare în sarcina deputatului, și nici măcar regimul probelor acceptabile, identificabile și date.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură și a dreptului la apărare. Reclamanta susține că Secretarul General a renunțat la orice audiere personală cu încălcarea articolului 68 din normele de aplicare. Reclamanta adaugă că, procedând astfel, Secretarul General a privat-o de un drept fundamental, de dezbateră directă cu autoritatea care intenționa să adopte decizia și de o discuție în contradictoriu cu privire la probe.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2020 – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Cauza T-749/20)

(2021/C 44/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Veronese (Paris, Franța) (reprezentant: S. Herrburger, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală VERONESE – marca Uniunii Europene nr. 8 831 844

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de anulare

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 26 octombrie 2020 în cauza R 1951/2020-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni și a anexelor sale ca admisibile;
- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 72 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
  - încălcarea articolului 72 alineatul (6) coroborat cu articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
  - încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatele (1) și (2) și cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO